

מועצה אזורית אשכול - מליאה 2023#14 בזום

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, כ"א בכסלו תשפ"ד, 4.12.2023

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 14
מיום שני, כ"א בכסלו תשפ"ד, 4.12.2023

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
מזל ערוסי	-	חברת מועצה, עין הבשור
בוקובזה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
דניאל אריק	-	חבר מועצה, רעים
גל נועם	-	חבר מועצה, שדה ניצן
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
צמח דורון	-	חבר מועצה, בארי
בן רומנו רונית	-	חברת מועצה, תלמי אליהו
בר מאיר תמי	-	חברת מעוצה, צאלים
אהרון איתן	-	חבר מועצה, עמיעוז
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
קסטרשטיין אברהם	-	חבר מועצה, כרם שלום
רביבו קובי	-	חבר מועצה, שלומית
משה טל	-	חבר מועצה, דקל
אוקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
בלברמן שמיל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
פלוטקין בן זקן שלומית	-	חברת מועצה, שדה ניצן

מוזמנים:

ניר ים-מנכ"ל, עידו לבנה-גזבר, יפה בוקובזה-הנהח"ש, יפעת ליפנר-דוברות,
 הילה קטרי-איכה"ס, בת שבע סעד-לשכת מנכ"ל, עמיחי הס-חינוך

על סדר היום

1. מידע על פעילות המועצה בזמן המלחמה
2. אישור פרוטוקול מליאה 2023#13 מיום 2.11.23 על בסיס תמלול
3. חילוף נציגי שדה ניצן במליאה
4. בייס עורפי לתקופת הביניים
5. היבטים משפטיים להתנהלות מועצה במלחמה
6. תב"רים למליאה
7. ארנונה חרבות ברזל
8. מענקים ומקדמות ליישובים

מר נועם גל: שלום, ערב טוב לכולם. אני מדבר בכובע של צופה ורמ"ט, אבל מי

שכמובן מנהל את הפגישה הזאת זה ניר, כמנהגו בקודש. זכות הדיבור, ניר.

מר ניר ים: שלום, ברוכים הבאים.

גב' מזל ערוסי: אנחנו לא שומעים. שומעים מאוד חלש.

מר ניר ים: מישהו עוד שומע חלש? אריק, איך אתה שומע?

מר אריק דניאל: לא לא, אני שומע אתכם מעולה.

מר ניר ים: אז מזל, אם ככה, תגבירי את הווליום.

- מר אריק דניאל:** אבל ניר, חכה אולי עוד איזה דקה, כי אמרתם 30:16.
- גב' בת שבע סעד:** כן, ניר עוד עולים, אני עוד מאשרת אנשים.
- ***תיאומים טכניים*****
- מר תמיר בוקבזה:** ניר, המליאה הזאת מוקלטת?
- מר ניר ים:** כן, כן, ודאי.
- גב' בת שבע סעד:** כן, המקליט פה איתכם, הוא מקליט את המליאה.
- מר אריק דניאל:** מוקלטת אוטומאטית.
- מר ניר ים:** המליאה מתומללת.
- גב' בת שבע סעד:** לא, גם מתומללת על ידי החברה שלנו, בונס פרוטוקולים, הם פה.
- מר תמיר בוקבזה:** לא, התכוונתי מוקלטת הזום עצמו.
- גב' בת שבע סעד:** למה צריך גם את הזום? אני יכולה, אבל מה שתחליטו.
- מר תמיר בוקבזה:** כדי להעלות אותו לאתר.
- גב' בת שבע סעד:** אבל יהיה לכם תמלול.
- מר תמיר בוקבזה:** לא לנו, לתושבים, לא קשור, כמו צילום רגיל.
- גב' בת שבע סעד:** אין בעיה, אני מקליטה, בסדר.
- מר ניר ים:** אוקיי, אחר צהריים טובים וגם ברוכים הבאים למי שנמצא ולמי שיצטרף בהמשך.
- אנחנו מתחילים את המליאה, מליאה מספר 14, במתכונת של זום. גדי, אתה רוצה לתת איזושהי פתיחה? איזשהו מידע?
- מר גדי ירקוני:** אילן כבר הגיע מההלוויה?
- מר ניר ים:** אילן עדיין לא הגיע?

1. מידע על פעילות המועצה בזמן המלחמה

- מר גדי ירקוני:** טוב, אז שלום לכולם. ... שנייה אחרי שהתחלנו את האירוע, את השבת השחורה הזאת,

(מדברים ביחד)

מר אריק דניאל:

דני, שימו במיוט בבקשה.

מר גדי ירקוני:

אני כמובן, במה שאנחנו מתעסקים כל הזמן, זה גם בתושבים שנמצאים בדרך כלל רחוק, בכל המלונות ובהתארגנות של חלק מה... רוב היישובים, אני מדבר על צמודי הגדר, לעבור למקום הביניים שלהם, לתקופה של חצי שנה. יש כאלה שהחליטו להישאר במלון ולחכות עד שיבנו להם את המקום הזה, יש כאלה שעוד לא החליטו, ויש כאלה שעוברים לבתים מוכנים.

כל הדבר הזה נעשה יחד עם תקומה ויחד איתנו. בנוסף לזה, אתם רואים, אנחנו מנסים להיות מאוד מאוד בעזרה במלונות, גם בייחוד בנושא של החינוך, בנושא של החוסן, בנושא של הרווחה. לפעמים גם לא תמיד מזהים שאנחנו שמה, אבל כמעט בכל צעד ושעל אנחנו שמה. אנחנו מנסים גם להסתובב כמה שיותר בקהילות, ולהיות שם.

הדבר הזה יוצר המון המון לחץ של העבודה פה, והדבר הזה גם מביא אותנו למחשבה, איך אנחנו הולכים להתארגן במועצה לתקופה הבאה ולתקופה הקיימת. גם מבחינת כוח אדם, וגם מבחינת שירות שנוכל לתת פה ליישובים, חלק כבר יעברו הנה, חלק עוד יהיו רחוק, חלק נהיה צריכים לעבוד על השיפוץ שלהם וחלק לא.

והנושא שמעסיק אותנו גם מאוד, זה ניסיון להכניס את כל יישובי המועצה לאותו מכנה משותף של עוטף, לא של עוטף, של ההטבות של עוטף עזה, שזה מה שאנחנו צריכים במועצה הזאת, אחרי הדבר הנורא שקרה פה.

כמובן, שלצערנו אנחנו עוד ממשיכים להחזיק, לא אנחנו ממשיכים, החיות, לא חיות, ה... אני לא יודע איך אפילו לכוונת אותם עדיין, אנחנו עדיין את האויבים הנוראיים האלה, מחזיקים את החטופים שלנו, שזה דבר קשה ממש, וגם שמתעללים כמה שאפשר. אני מקווה שלא באנשים שם, אלא בנו ובמשפחות שפה.

אני שמח שחלקם כבר חזרו, אבל כל אחד ששם זה עולם ומלואו. זה בעצם הדבר הראשון שאנחנו מתעסקים איתו, לא ביום יום אנחנו, אבל שמעסיק אותנו, כמו שמעסיק את כל האוכלוסייה פה, וגם את המערכות שלנו, גם חוסן וגם רווחה, שמלוות גם את המשפחות וגם את הקהילות ברחב שכל פעם שמשתחרר, משתחררים לנו אנשים מהחטיפה, אז זה ברור שזה משתרשר לכל הקהילה, וגם

לקהילות כאלה שלא... זה דבר שלצערי עדיין לא סיימנו אותו, ואני מקווה מאוד שנדע ביחד, גם צה"ל וגם המדינה, איך להביא את כל החטופים בשלום ובריאים הביתה, משימה שאני חושב שעומדת בסדר חשיבות הכי עליון.

אחרי זה, כמובן, שצה"ל יגמור את העבודה שיש לו לעשות בתוך רצועת עזה, על מנת שאנחנו נוכל, בשלב הבא, לחזור ליישובים. כמו שאתם יודעים, ואני לא מגלה פה כלום, מולנו כמעט ולא עבדו, הם מתחילים עכשיו. מי שנמצא פה ביישובים, בימים האחרונים, אז שומע את הרעש כמעט 24 שעות שיש פה, בייחוד בלילה, וייקח עוד זמן עד שנוכל להחזיר את הקהילות שלנו, אלה שיכולים, שאין להם הרס בתוך היישובים, לחזור הביתה.

בעצם זה מדובר על אלה בצד המזרחי של 232, אבל גם זה ייקח עוד זמן, עד שצה"ל לא יתקדם פה בעבודה, ולא יהיה פה יותר בטוח, אי אפשר עדיין לחזור. ובדברים האלה, תוך כדי זה, אנחנו גם ממשיכים יחד עם כל הגורמים, את ההכנה ועדיין לא בדיוק הריסה של הבתים הישנים, אבל את המצב של ההכנה של ההריסה, שגם יש הרבה עבודה, גם עם מס רכוש, גם עם סריקות כאלה ואחרות, וגם עם לעשות כל מיני עבודות מכינות, שהן מאוד מאוד ארוכות.

אנחנו מנסים להכין את זה כמה שיותר מהר, כמה שיותר מהר להתחיל ביישובים האלה, שהם גם יוכלו לחזור הנה כמה שיותר מהר, אחרי שצה"ל יגמור את העבודה, שזה אנחנו מעריכים, לא צה"ל, ייקח לנו לעבוד בחלק מהיישובים הקלים יותר, מערבית ל-232 כחצי שנה ויותר. אני לא עושה פה הכללות, אבל יש פה יישובים שייקח הרבה יותר.

יש יישובים אולי אחד שייקח פחות, כל השאר זה ממוצע הזמנים, חצי שנה ומעלה. אנחנו גומרים את הסקרים ואז נהיה יותר חכמים.

בנוסף, אנחנו כמובן מתקדמים כל הזמן עם הנושאים בממשלה, בתקומה, בויכוחים הגדולים ובייכוחים הקטנים ובהסכמות, על מנת שאנחנו נוכל להביא לתושבים שלנו מקסימום אפשרויות להמשיך ולנסות ולחזור, ולהשתקם. עם כל העצב והחוסר, החיסרון... לכל אחד, להרבה מאיתנו יש, וכמובן חלקנו ממש זה בקרבת המשפחה הראשונה.

אני מסתכל פה על הזה, ואני מוסר להם חיבוק גדול, וגם לאלה שלא, אז זה בקרבת משפחה שנייה, שלישית, כמעט לכל אחד מאיתנו יש איזה חיבור למשהו ומישהו. אז שנהיה ממש חזקים בתקופה הזאת ונמשיך הלאה, וזאת מליאה, גם כן, שחוץ מבדברים שיש לנו, יש שם דבר מאוד... חוץ ממה

שיש לנו היום, בשוטף, אז יש לנו באמת את האישור שנוכל להתחיל לעבוד ישר בבית הספר הישן, וזה דבר שמאוד מאוד מעסיק אותנו בימים האחרונים. ואני אתן פה רשות דיבור לנועם, שקודם ייתן את הסקירה הביטחונית, בגלל שאילן לא הגיע, ואחרי זה נעביר את רשות הדיבור לניר.

מר נועם גל: טוב, ערב טוב. אני אנסה קצת לדבר בשם אילן, כפי שאתם מבינים,

כולנו מבינים שהתמרון הקרקעי הוא מתקדם. זו המשמעות של זה מבחינתנו, מעבר לתנועה החוצה ב-232, אלה שרואים את זה, יש להם נציגים ביישוב.

כמו שגדי אמר, הלחימה כרגע היא בגזרה המרכזית – דרומית, זאת אומרת, שזה בחזית של המועצה. זה ממשיך במלוא עוצמתה. מה שיציגו מחר למנהלי הקהילות, זה את הניתוח שנעשה, ובעקבותיו, מה זה חבילת המיגון שכל יישוב יקבל. זו חבילת מיגון שמתייחסת כלל ארצית, זאת אומרת, הגבול שלנו, גבול הצפון, זה מחולק לארבע קטגוריות.

אני לא אלאה אתכם מה כל קטגוריה אומרת, אבל הכי רחוקים שלנו, זאת אומרת, הקיבוצים הרחוקים יותר, אף אחד מהם לא נחשב כקיבוץ עורפי. מזה נגזר כמה מפתחות – אחד, זה רמת המיגון, שזאת אומרת, ביישובים הסמוכים יותר, אם זה גדר אינדוקטיבית, מצלמות, דרכי גישה, תאורה ושערים וכו' וכו'. ומה זה אומר, אותה חבילה ליישובים שהם בדרגה אחת פחות מזה.

זאת אומרת, כל יישובי המועצה, אם נדבר בגדול, הכי פחות, יקבלו גדר היקפית וגדר מרותכת. זו לא הגדר שאנחנו מכירים היום, מעוגנת, עם תאורה, דרך היקפית. רכב ביטחון, אלה שמערבית יקבלו רכב ממוגן, כל קבוצת יישובים יהיה לה גם רכב ממוגן מעבר לרכבים שישנם.

התקנים של גודל כיתות הכוננות, זה נע מנדמה לי 24 צפונה, גם לפי הגדרת היישוב, ובסתר ליבי אני מקווה שיהיה מספיק אנשים שיפגשו את כל הציוד שהם מעבירים לנו.

מבחינת תהליך ההצטיידות הוא כבר בשלבים, שילמו בערך את השליש הראשון, וההגדרה של פיקוד העורף, שזה תחת אחריותם, שחייל, כבר לא קוראים לזה כיתת כוננות, אלא כוח הגנה יישובי, יראה כמו צנחן, כמו חייל גולני, מלמעלה עד למטה. אם זה קסדה, מיגון, לבוש טקטי וכו'.

והם אומרים עוד אמירה, שקודם כל יזבדו, יציידו בציוד החדש חדש, את כוח המגן היישובי, ואת מה שהוא ייתן, יעבירו את זה הלאה. וזה לא שיתנו להם M16 ארוך, לדוגמא, או שכפ"צ של תותחנים.

הם יהיו מדוגמים מקצה לקצה.

נוסף לזה, יש אמירה, ויוקם כוח לוט"ר אזורי, משהו די דומה ללוט"ר ערבה. אל תכנסו איתי

לניואנסים, זאת אומרת, מי שחבר בכיתת כוננות, והוא נינג'יה, אני יודע? שייט, מטכ"ליסט או חייל מצוין, הוא יכול להיות גם וגם. זו כל המעטפת הזאת, כמובן, תיתן, תשפר את כל הנושא, אחד הנושאים שהם היו נקודות התורפה, עד ה-7. זהו בגדול בתחום הזה, בתחום הסקירה הביטחונית.

מר שמיל בלברמן: נועם, עד מתי החיילים יישארו ביישובים?

מר גדי ירקוני: עד להודעה חדשה.

מר נועם גל: יש, גם זה. קודם כל, האמירה היא – עד להודעה חדשה. גם תקן כמה

חיילים יישארו בכל יישוב, יש אמירה מאוד ברורה – איפה שתהיה מחלקה, המחלקה תישאר מערבית ל-232. מזרחית, זה יהיה כנראה כוח יישוב, כוח בסדר גודל של כיתה, וגם זה, ההחלטה איפה הם יוצבו, האם הם יהיו בפטרולים? עמדות קבועות, פטרולים וכו', גם תהיה לזה התייחסות. כמובן, שהדרישות שלנו שתהיה התייחסות גם ליישובים שכוח הכוננות שלהם, מכל הרצון הטוב שלהם, יהיה בגודל של כיתות הכוננות שאנחנו הכרנו עד ה-6, שיש שם שלושה / ארבעה / חמישה חברים מכוח היישוב המקומי, ואז יהיה איזשהו מפתח לעבות אותם, בשביל להשלים את הפערים האלה. אני לא יכול להגיד אם אחד לאחד, אבל גם לזה תהיה התייחסות.

גב' סילביה גרין: נועם?

מר נועם גל: כן?

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה, לגבי, יושבים פה ואומרים שהעבירו את הכוח של

הרבש"צ בידי המשטרה, מה קורה איתנו?

מר גדי ירקוני: איזה משטרה?

מר נועם גל: איזה? לא הבנתי. עוד פעם?

גב' סילביה גרין: שאמרו ש...

מר נועם גל: סילביה?

גב' סילביה גרין: כן, שאמרו שהמשטרה לוקחת פיקוד על כיתה... לא כיתת כוננות,

אלא על הרבש"צ.

מר נועם גל: אותו הדבר. התקן הוא אותו תקן, הציוד הוא אותו ציוד, ואני מאוד

מקווה ש...

- גב' סילביה גרין:** והאחריות על מי? גם על הצבא? או...
- מר נועם גל:** פיקוד העורף מתכלל את כל התקן והאמירה וההצטיידות.
- מר גדדי ירקוני:** ... יש שלושה יישובים שיש עליהם פיקוח, אצלנו זה אחד מהם, זה אורים. אני מקווה שפיקוד העורף איתנו, ונצליח להעביר אתכם אלינו. לאורים, ולעוד שני יישובים לא מהמועצה.
- גב' סילביה גרין:** תודה.
- מר נועם גל:** אני אחזור אלייך בתשובה,
- מר גדדי ירקוני:** אבל הוא צודק, אתה לא תספיק, זה ייקח עוד כמה ימים.
- מר נועם גל:** כן, בסדר.
- מר גדדי ירקוני:** אבל הציודים, זה פיקוד העורף, כמו שנועם, מספק עד כה. גם ליישובים האלה.
- מר נועם גל:** נוסף לזה, עוד בשביל להשלים את התמונה שבכל היישובים יהיה את חדרי הביטחון, שיהיה אפשר לשים שמה את הציוד שלא יצוידו. הווה אומר, שבעת חירום חיילים שבאו בלי נשק, או כאלה שלא נמנים על כיתת הכוננות, אבל הם בהחלט כשירים להצטייד בנשק, ישלימו את ה... יהיה להם מאיפה להצטייד.
- גב' נעמי סלע:** נועם, אפשר שאלה קטנה?
- מר נועם גל:** כן, רק שנייה נעמי. כן, נעמי?
- גב' נעמי סלע:** השאלה שלי זה מה קורה עם היישובים שלנו. הבנתי מה קורה עם אורים, אבל מה קורה עם גוש ארבעת היישובים שלנו, שאנחנו אי שם באזור הדמדומים. מה קורה? הרבש"צים הם 100% משרה? יש לנו כיתות כוננות? יש לנו כוחות צבא?
- מר נועם גל:** אני אענה לך, נעמי. ראשית, אני אמרתי שארבעת היישובים, אנחנו מדברים על ארבעת היישובים שלנו, אנחנו בתקן, במדרגה השנייה מתוך ארבע. יש לנו את הכול, ציוד בדיוק אותו תקן שיש למבטחים, או ליתד. לגבי תקן הרבש"צ, זה עדיין בדיונים, האם הוא יהיה ב-100% משרה?
- מר גדדי ירקוני:** לא לא לא, רק ל...

מר נועם גל: בסדר, זה עדיין לא סגור. ברגע שייסגר, כי זה מאבק שלם. אני לא אלאה אתכם מה זה התקן שלו, ולמי הוא יהיה כפוף, ויש להם ועד מייצג לרבש"צים, הסיפור הזה הוא לא סגור.

מר גדי ירקוני: היו"רים מחר יראו את הכול בישיבת, לא מחר, מחר?

מר נועם גל: מחר, מחר.

מר גדי ירקוני: מחר, אולי אפילו אלוף פיקוד העורף יבוא לעזור לאילן להציג את זה. כמו שנועם אמר, והוא צודק, אין יותר שבע, או ארבע, או זה – יש רמת האיום. הם שינו את זה לסוג ורמת האיום, והצבא החליט, כמו שאמרתי לכם, כמו שנועם אמר, שאצלנו כולם ברמת איום די גבוהה, כמובן, עם הדרגתיות.

גב' רונית בן רומנו: אבל מתי מקבלים את הציוד? ציוד אישי...

מר נועם גל: מספקים את הציוד על פי סדר שקובע הקב"ט. קב"ט המועצה, אילן, וזה מגיע ממש בימים אלו. למיטב ידיעתי וזיכרוני, כל הרבש"צים קיבלו ציוד חדיש, נשקים מהניילונים, והציוד של כיתות הכוננות יושלם ממש בימים הקרובים. עוד מישהו רצה לשאול אותי שאלה?

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: כן, נועם, לי יש שאלה.

מר נועם גל: שלום שלומית, לא כולם מכירים אותך. חכי, תיכף ניר יציג אותך לפי הסדר, אבל אני...

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אבל יש לי שאלה.

מר נועם גל: אני אענה לך, כן?

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: דיברת על מרכיבי ביטחון גדרות – אנחנו יודעים לוחות זמנים? ליישובים שאין להם בכלל גדר? חלק מהשיקולים של הקהילה לחזרה זה...

מר נועם גל: אני יכול לענות לך, ואת יכולה להתייחס לזה כאמירה חצי פוליטית.

אנחנו מבהירים לכל אלה שעובדים, אם זה רמ"ח מיגון וצפונה, שהנראות של מרכיבי הביטחון, הוא ראשון במעלה בהרגשת הביטחון והחוסן האישי. שזה, בין השאר, ישקלל את חזרת התושבים. זאת אומרת, עושים את זה, בואי נאמר, בבהילות, ובחלק גדול מהמזרחים כבר שיקמו חלק גדול, ואני מקווה שיעשו את זה בשיא המרץ.

- מר גדי ירקוני:** נועם, לא טוב פה לפרט, מפני שמחר תהיה שיחה, ישיבה רק על זה, נכון? ואנחנו שם, גם אתה, גם אילן,
- מר נועם גל:** אין בעיה.
- מר גדי ירקוני:** גם האלוף, אני לא יודע אם הוא יהיה,
- מר נועם גל:** אני מחזיר את זכות הניהול, מעביר בחזרה לנר, תודה.
- מר אדוארד קוברסקי:** רגע, ניר,
- מר ניר ים:** כמו שאתם רואים,
- מר גדי ירקוני:** לא עכשיו, יהיה יו"רים מחר, זה בנושא ליו"רים מחר.
- מר אדוארד קוברסקי:** לא, ... בפיתחה,
- מר גדי ירקוני:** מה מה מה?
- מר אדוארד קוברסקי:** מפעילים אותו בחדש?
- מר נועם גל:** עזוב, מחר נדבר על כל הדברים האלה של הגדר ה... ההיקפית או לא היקפית, אחר כך נדון בה.
- מר ניר ים:** הרעיון הוא כזה, קודם כל, כמו ששמתם לב, לא כל הדברים סגורים מצד אחד, אז הם עוד יסגרו הרמטית בימים הקרובים. מחר יש מפגש של מנהלי קהילות, ששם אילן יסביר את זה קצת יותר טוב, כי בסוף הוא זה שיושב מול הצוואר על הדברים האלה. וכמעט בטוח, זאת אומרת בטוח לחלוטין, שכל נושא ההתמגנות ביישובים, לפחות ברמת כיתות הכוננות, נהלים, אמצעים, משתדרג בכמה רמות כלפי מעלה, אבל זה עדיין בתהליך.
- אני, ברשותכם, עובר לנושא טיפה שונה, כי ב... בואו נגיד ככה, בעוד ארבעה ימים אנחנו לצערנו כבר נהיה חודשיים בתוך האירוע הזה שהתחיל ב- 7.10, ועדיין אנחנו לא רואים את הסוף שלו. ואנחנו כמובן, לא יודעים מתי יהיה הסוף, וגם לא איך הוא יראה.
- ולכן אנחנו מפעם לפעם מדייקים קצת את האוריינטציה של הנהלת המועצה, לאיזה כיוונים היא פועלת, ולמה היא עושה את זה ככה. נכון לעכשיו, אנחנו מתייחסים למצב שבו תושבים, ככה נקרא לזה, זולגים לאט לאט אבל בטוח לתוך תחומי המועצה. בין אם זה תואם במאה אחוז את הנחיות הצבא, ובין אם זה לא תואם במאה אחוז את הנחיות הצבא. אבל בגדול, השטח היותר משוחרר,

נקרא לזה ככה, לכניסה של תושבים מנקודת ההסתכלות הביטחונית, הוא כמובן כל מה שנמצא מזרחית ל-232 בשטח הפחות, היותר מאוים, לפחות מבחינה ביטחונית, הוא מערבית ל-232. אבל כמובן שאני לא זה שנותן את ההנחיות.

כרגע, ההנחיה לא מדברת בצורה מפורשת על חזרה של תושבים, אבל תושבים חוזרים. ולכן, אנחנו שואלים את עצמנו מה תפקידנו בעת הזו, בקונוטציה הנוכחית.

אז אני, ברשותכם, אקריא משהו שהוא איזשהו נוסח שאנחנו כרגע עובדים על בסיסו והוא אומר ככה – הוא אומר שלמועצה יש אחריות לדאוג בשגרה לחירום, וכך גם בחירום, לדאוג ליום שאחרי. כרגע, המועצה מתמקדת באזורי הפינוי. אנחנו מבינים את הבחירה הפרטית לחזור, אך לא נוכל לתת שירותים מוניציפאליים באשכול. הערכות מצב מתקיימות אחת לשבוע, ומשתנות, והמסקנות משתנות בהתאם.

נכון להיום, כל עוד יש לחימה, מרכזים את המענים רק באתרי הפינוי, רק כשהמדינה תסיים את מימון הפינוי, יינתנו מעני מועצה בתחום המועצה.

רוצה לומר במילים פשוטות – תושבים שרוצים לחזור למועצה ועושים את זה בפועל, אף אחד לא בא ועוצר אותם, מצד אחד. מצד שני – אנחנו לא נותנים מענים מוניציפאליים במועצה, שזה מוניציפאליים מבחינתנו רווחה, חוסן, חינוך, בריאות, ווטאבר.

מר דורון צמח: ניר, לדעתי ניר, לדעתי אתה גם צריך לציין למה אתה לא נותן. אני

חושב שצריך לציין שהאזור הוא שטח צבאי סגור, והוא לא בשליטתנו, בגלל זה אתה לא נותן.

מר ניר ים: א' – נכון מאוד. וסיבה נוספת, ולא פחות מובילה בהחלטה הזו, היא

זה שאנחנו, למעשה, נכון לעכשיו מתוחים לגמרי וממש עד הקצה. אנחנו את כל קשת השירותים המוניציפאליים, אנחנו נותנים עכשיו מאילת, דרך אילות, הערבה התיכונה, ים המלח, צפונה לירושלים ואפילו עד טירת הכרמל, לצורך העניין. ושמה, אנחנו כרגע מרכזים את כל המענים המועצתיים. אז זאת האמירה. וככה כרגע אנחנו פועלים, וכמובן משבוע לשבוע, אנחנו אולי מדייקים יותר. אם למישהו יש עוד משהו להגיד, אז זה הזמן. אם לא, אני עובר קצת לסדר היום.

מר תמיר בוקובזה: כן, אני אשמח רגע להגיד כמה דברים.

מר ניר ים: מי זה אני?

מר תמיר בוקובה: תמיר בוקובה.

מר ניר ים: אוקיי, תמיר?

מר תמיר בוקובה: המועצה מוציאה אחת לכמה ימים איזושהי הודעה, או איך זה נקרא,

מטעם גדי, שהוא חתום עליו – דיווח מסוים על ההתפתחויות ועל השינויים. הדברים האלה, יש שם אמירות שמוציאות את התושבים מאיזון ברמה קשה מאוד.

אמירות של – ב-1.1 חוזרים, גם אם היא אמירה שכמו שאמרת, מאפשרת לחזור, היא אמירה שמטלטלת את האנשים, שמוציאה אותם מהקצת יציבות שהם הצליחו לייצר לעצמם. אנשים מנסים, איכשהו, עם הילדים, עם החינוך החדש, עם החברים החדשים, עם האזור החדש שהם נמצאים בו, לייצר יציבות. ואז אומרים להם - רגע, בעוד שבועיים שלושה, אתם חוזרים כבר. האמירה הזאת, המשמעות שלה היא שברגע שהמועצה תגיד את זה באופן סופי, המימון, באותו רגע, ייפסק. המימון של הפינוי. והתושבים יאולצו לחזור, לא תהיה להם שום ברירה. המענים שמקבלים, תיכף נגיע לחינוך ולבית ספר, בנפרד, יש לזה סעיף. אבל גם מעני הביטחון,

מר ניר ים: תמיר, אני מרשה לעצמי כאילו להתפרץ רגע לדברים שלך, ולהתייחס

לנקודה הזאת שנקראת ה-1.1 ולעבור הלאה. כי זאת נקודה חשובה.

תראו, ה-1.1, נכון, זה תאריך שאנחנו, מה שנקרא, סימנו אותו, והוא בנקודת הזמן שבה זה סומן, בוא נגיד פלוס מינוס אמצע אוקטובר, אחרי שקצת התייצבנו ביעדי הפינוי, הוא למעשה כיוון לנובמבר – דצמבר, לחודשיים וחצי קדימה, והוא בדיוק נועד לתת את אותה יציבות לתושבי אשכול. ואתה צודק.

אז נכון לאז, לחודשיים וחצי לפני ה-1.1, לזה זה נועד, ואני חושב שאת המשימה הזאת, התאריך הזה ידע לספק, ונכון אתה צודק, ככל שמתקרבים לזה, אז הוא נשמע כאילו איזושהו חסם שצריך להתיישר לפיו, וזה מלחיץ את התושבים.

ועל כן, אין תאריך כזה יותר. מכל מקום שהדבר הזה נרשם בו, הוא יוסר והוא לא יאמר בשום שלב, בטח לא על ידי המועצה. זאת אומרת, ה-1.1, לצורך העניין, ירד מסדר היום, אין מגבלה. נכון שאנחנו...

מר תמיר בוקובה: אמירה סופר חשובה, אמירה סופר חשובה.

מר ניר ים: אז אני אומר, לא נתעכב על זה.

מר תמיר בוקובזה: ... תשקפו אותה לציבור.

מר ניר ים: אני רק אגמור משפט, יש פה שני אלמנטים שהם חשובים שאנחנו

בשניהם, עדיין, לא שולטים ברמה של מאה אחוז. אחד זה כמובן המצב הביטחוני והתנאים שמאפשרים חזרה, שאנחנו לא שולטים בזה, בטח לא כרגע. והדבר השני, הוא מה תחליט מדינת ישראל לעשות, אחרי שיגמרו הויכוחים, ואיפה נמצא את עצמנו נאלצים לעשות משהו כזה או אחר, בהנחיות המדינה.

אז שני הדברים האלה, כרגע, לא בידיים שלנו, אבל מה שכן בידיים שלנו, זה לבוא ולהגיד – אין 1.1, עד להודעה חדשה זה סוגר את הפינה הזאת.

מר תמיר בוקובזה: תודה רבה על התשובה המצוינת. אני אבקש עוד משהו, שתקבעו עכשיו, כמו שהיה את ה-1.1 לפני חודשיים, תקבעו עכשיו את ה-1.3, אוקיי? כאיזשהו תאריך יעד, שייתן עוד פעם יציבות לתושבים, וייתן להם אפשרות להמשיך.

מר אריק דניאל: לא לא, למה לשים תאריך? אין תאריך. בוא, אל תמציאו תאריכים.

מר ניר ים: חברים, אנחנו בואו נעצור רגע את הדיון הזה, אנחנו לא כאן נקבל את ההחלטה על תאריכים. בואו, אני מציע שנתקדם עם סדר היום.

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה, סליחה.

מר ניר ים: כן. אוקיי, אז ככה, ... להתקדם. וואו וואו, יש פה...

מר נועם גל: הרעשי רקע, זה מטחים לכיוון נירים, עין השלושה... מערבית ל-232.

מר ניר ים: כולל נתיבות, אגב. בסדר, כמה מטחים, די כבדים אפשר לקרוא לזה. אוקיי.

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה.

מר ניר ים: כן, בבקשה?

גב' סילביה גרין: אני מצטערת, אבל נכנסתי קצת באיחור לשיחה. השאלה שלי, אם דיברתם על מיגונים של השבעה יישובים?

מר ניר ים: מיגונים של השבעה יישובים, סילביה, כמו שאת מכירה את הנושא הזה, זה נושא שלא יורד מסדר היום. להגיד שהייתה עם זה הצלחה עד כה? לא הייתה עם זה הצלחה

עד כה. אבל זה דבר שעולה בכל מקום, בכל פורום, בכל זמן. אין דיון עם שום מערכת, בטח לא עם מערכת הביטחון ומשרד ראש הממשלה, שהנושא הזה של המיגון לא עולה בו. עד כה, לצערנו, ללא הצלחה.

גב' סילביה גרין: אז מה הולכים לעשות? אמרתם כל היישובים אותו הדבר בקטע הזה.

מר ניר ים: זה, עוד פעם, עוד פעם אני אומר.

גב' סילביה גרין: כן?

מר ניר ים: אנחנו כרגע, בנושא של המיגונים של השבע פלוס, לא קיבלנו אמירה

שזה הולך להתבצע. אנחנו ממשיכים לנסות, אנחנו ממשיכים לדבר, אנחנו ממשיכים ללחוץ, עדיין לא הסתייע.

גב' סילביה גרין: אז מה זה אומר שהשבעה יישובים לא חוזרים בכלל?

מר ניר ים: לא, זה לא מה שזה אומר. ממש לא מה שזה אומר. אם, תראי, עוד

פעם, מבחינת המדינה כרגע, אוקיי? היישובים האלה מוזמנים לחזור לבתיהם. זאת האמירה. נכון שעוד אף אחד לא דוחק אותם לחזור, כרגע לא זה המצב, אבל מבחינת מדינת ישראל, היישובים האלה מוזמנים לחזור הביתה. בתנאים הקיימים.

גב' סילביה גרין: זה נראה לך הגיוני?

מר ניר ים: אני לא,

מר אריק דניאל: ... אם זה הגיוני.

גב' נעמי סלע: אני רוצה שמישהו ייקח אחריות על כל היישובים האלה, שיגיד – אני

לוקח אחריות שכל תושבי היישובים האלה מגיעים לאזור ש... אני רוצה שיהיה מישהו. שיהיה מישהו שיקבל אחריות על המצב הזה.

מר ניר ים: אני מזמין כל אחד שרוצה לקחת אחריות על המצב הזה, לקחת אותו.

גב' נעמי סלע: אנחנו לא אנשים שאמורים לקחת את האחריות. אם נותנים אחריות

ש...

מר ניר ים: למה לא?

גב' נעמי סלע: נותנים לכם הנחיה, שאותו אדם שייתן את ההנחיה, שיבוא ויתמלל

את זה לאנשים.

- מר ניר ים:** נעמי,
- גב' נעמי סלע:** לא יכול להיות שיגידו – האנשים ביישובים 1,2,3,4 – אתם יכולים לחזור, אתם פחות נורא אם יקרה משהו אצלכם.
- מר ניר ים:** בסדר, הבנו. אבל עדיין אני חושב,
- גב' נעמי סלע:** אני מחכה לתשובה אבל, ניר.
- מר ניר ים:** אני מסביר לך, אנחנו, הנהלת המועצה, חברי המליאה, כולנו יש לנו אחריות. גם לחברי המליאה, גם לך אגב, בעצמך, נעמי.
- גב' נעמי סלע:** אני לא יכולה לקחת אחריות על אף תושב במועצה אזורית אשכול, חוץ מעל הילדים שלי.
- מר ניר ים:** את חברת מליאה.
- גב' נעמי סלע:** אני לא יכולה לקחת אחריות על אף תושב באשכול, למעט המשפחה שלי.
- מר ניר ים:** אוקיי. אנחנו מתקדמים.
- מר אריק דניאל:** ניר, הערה קטנה, לגבי שירותי מועצה – אני מבין שפינוי פסולת ותברואה, כן עובד.
- מר ניר ים:** ברור, ברור.
- מר אריק דניאל:** אז כדאי לציין את הדברים האלה.
- מר ניר ים:** את המובן... תראה, אנחנו די נמנעים מלציין את המובן מאליו, שפינוי פסולת, תקלות חשמל, סתימות בביוב שיש לנו, ברוך השם חבל על הזמן, כל מיני נושאים כאלה, חקלאות, המון המון נושאים מטופלים כן במועצה. חבל לפרוס את כל היריעה הזאת. אבל בגדול, כשאנחנו מדברים על מענים שמעניינים, נגיד, את המושב במובן הזה, אנחנו חושבים שזה יותר, לעת הזו – רווחה וחוסן, שני הדברים האלה הם מאוד מרכזיים בחיים שלנו כרגע. וחינוך, כמובן. שהוא גולת הכותרת שלנו. אנחנו, נועם גל, שהיה חבר מליאה לאורך לא מעט שנים, ארבע שנים,

- מר נועם גל:** איזה ארבע שנים?
- מר ניר ים:** שמונה שנים, 14 שנים, לא יודע כמה, הוא יגיד,
- גב' סילביה גרין:** לא שומעים אתכם.
- מר אריק דניאל:** השתתקתם, מישהו לחץ על מיוט אצלכם.

3. חילוף נציגי שדה ניצן במליאה

- מר ניר ים:** נועם גל ביקש לסיים את תפקידו כבר לפני שתי מליאות, תפקידו כחבר מליאה. אנחנו מכבדים את הבקשה שלו. במקומו נכנסה, על בסיס הבקשה שהוגשה בזמנו, לעת הבחירות ב-2018, הוגשה למשרד הפנים, והבאה בתור שלומית פלוטקין, או בן זקן, איך שתוצו, או גם וגם, איתנו כאן. ברוכה הבאה שלומית, ותודה לך נועם, על השנים שהיית חבר מליאה. עד כאן.
- עו"ד אולגה גונן:** רגע, ניר, שלומית צריכה רק להצהיר אמונים ואנחנו צריכים לרשום את זה בפרוטוקול. תכתבו רק – אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל, ולמלא באמונה את שליחותי במועצה.
- מר נועם גל:** שימי יד על התנ"ך, שלומית.
- גב' שלומית פלוטקין בן זקן:** הוא נשאר בבית. אני אצהיר אמונים, ואיך שגדי מכיר אותי, אני אשרת נאמנה.
- מר ניר ים:** אוקיי. טוב, תודה אולגה.

2. אישור פרוטוקול מליאה 13#2023 מיום 2.11.23 על בסיס תמלול

- מר ניר ים:** נשלח אליכם במייל כמובן תמלול, זה לא אפילו, קשה לקרוא לזה פרוטוקול, אבל אנחנו כן נכיר בו כפרוטוקול, תמלול המליאה מלפני חודש.
- קיבלתי כמה הערות, ההערות שקיבלתי, כמובן יתוקנו. אם יש מישהו שראה משהו שחושב שנכון לתקן אותו, ועדיין לא הודיע לי, כי אמרתי, מי שהודיע לי זה רשום, מוזמן להגיד את זה עכשיו. בכללית, אם לא, ואין התנגדות, אז אני רואה את הפרוטוקול הזה כמאושר.

- מר איתן אהרון:** ניר, אני הייתי בישיבה ולא רשמתם אותי.
- מר ניר ים:** אז אתה תירשם כמי שהיה נוכח, בסדר גמור. אוקיי.
- גב' מזל ערוסי:** ניר, אני רוצה להעיר משהו.
- מר ניר ים:** בבקשה. גם בפרוטוקול כתוב, וגם בשיח שלכם לפני מספר דקות, על אחריות המשותפת שלכם ושלנו כחברי מליאה בנעשה באזור באופן כללי. ואני לא אוכל לקחת על עצמי אחריות, לא כי אני לא רוצה, או כי אני לא מסוגלת, מפני שאתם לא מאפשרים את זה. א' – אתם לא מעדכנים אותנו כחברי מליאה מספיק, וזה עלה בפרוטוקול, אם תקרא אותו, ואתה בטוח קראת אותו, זה חוזר על עצמו, עד כמה אנחנו רוצים להיות שותפים ועוזרים ומסייעים, כחברי מליאה, תטילו עלינו תפקידים. זה א'.
- ו-ב' – גם כנציגים במנהלות וההנהלות שאתם קוראים לזה, גם אם אין לנו זכות הצבעה, אבל לפחות כמאזינים מן הצד, אני באופן אישי ביקשתי להשתתף בישיבה כזאת, ונאמר לי – לא. אז אני חושבת שאיך אני יכולה לקחת על עצמי אחריות, אם אתם לא מטילים עליי את האחריות הזאת באופן מלא? איפה העשייה שלנו במשך כל השנים האלה, ועכשיו על אחת כמה וכמה. איפה אנחנו יכולים לקחת את האחריות, מבלי שאתם מגבים את הסמכות שלנו בעניין?
- עכשיו, אין לי צל של ספק שהנוכחות שלנו, והמידע שאנחנו מקבלים, גם במליאה וגם באופן ישיר מכס, זה יעשה רגיעה בין התושבים. נוכל להסביר דברים, נוכל לדבר עם אנשים, נוכל להגיד דברים שהם לא מגיעים אליכם, עם כל השאלות, אתם גם לא תוכלו לתת מענה לכל השאלות. אז אם אתם רוצים אותנו כגב, כסמכות, ככוח עזר, בבקשה, תנו לנו את הסמכות הזאת, תכבדו אותנו בנוכחות שלנו בישיבות שלכם. אני באופן אישי ביקשתי להשתתף בישיבת מנהלת שהתקיימה איפה שאני נמצאת...
- מר שמיל בלברמן:** לא שומעים אותך.
- גב' מזל ערוסי:** זהו, תודה.
- מר ניר ים:** אוקיי.
- גב' סילביה גרין:** אפשר לסכם את זה שאנחנו לא חותמת גומי.

גב' מזל ערוסי: תודה.
מר ניר ים: מאה אחוז.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול מליאה 13#2023 מיום 2.11.23 על בסיס תמלול

מר ניר ים: אנחנו רוצים לדבר, להעלות לדיבור את הנושא שנקרא בית ספר עורפי ל...

מר איתן אהרון: אתה לא מתכוון להתייחס למה שאמרה מזל? אתם לא מתכוונים להתייחס? גדי אולי? לא מתכוון להתייחס לזה?

מר ניר ים: תראו, מה שאמרה מזל, שמענו. שמענו. האמת היא גם, לפחות אני, קראתי את הפרוטוקול, אני גם יודע שזה נשמע במליאה הקודמת. בסדר גמור, נכון. אנחנו פועלים עכשיו, בוא נגיד ככה,

מר גדי ירקוני: במצב מלחמה.

מר ניר ים: נכון. אנחנו פועלים במצב של מלחמה, מי שלידינו, מי שאיתנו, מי שפועל בערוצים שכרגע המועצה מפעילה, אז הוא עסוק עד מעל הראש. ולכן אני אומר, כל מי שהיה מרים אליי טלפון לכאן, ואומר לי – ניר, אני נמצא באילת, רק תגיד לי מה, ואנחנו איתך כדי לבצע,

גב' נעמי סלע: ניר, אנחנו דיברנו על זה במליאה הקודמת.

מר איתן אהרון: מה אנחנו קבלני ביצוע? לא הבנתי.

גב' נעמי סלע: 22 איש אמרו – אנחנו כאן.

מר איתן אהרון: אני קבלן ביצוע של החלטות? אני קבלן ביצוע?

מר ניר ים: אני לא נכנס עם אף אחד לויכוח. עם אף אחד. בטח לא עם מזל שאני מאוד מכבד, מעריך את מה שהיא אומרת, וזה נאמר בכנות. מצד אחד.

מצד שני, המועצה כרגע פועלת, כמו שאמרתי, בכל מרכזי הפינוי, פועלת בהרבה מאוד תחומים, מתוחה עד קצה גבול היכולת, משוועת לכל יד, לכל ראש, לכל מי שיכול לעשות משהו, ומי שהיה מרים אליי טלפון, כמי שמנהל את העבודה, לא מעבר לזה. כי דיבורים יש לנו כמה שרוצים, אבל

לעבוד, את האנשים כאלה כרגע אנחנו מחפשים, והם השליחים שלנו, והם הפועלים בשמנו, ויש המון מה לעשות.

אני אישית, לא קיבלתי אף טלפון של מישהו שאמר לי – ניר תקשיב, אני ביס המלח, תגיד מה צריך, תגיד איפה כמה ולמה, אנחנו לרשותך. לא שמעתי את זה. ואף מנהל במועצה לא שמע את זה מחברי המליאה, וזה בסדר. אנחנו לא באים בטענות, אף אחד כלפי השני. אז המליאה תבוא, ואחת ל-תתכנס, ותשמע דיווחים, ותקבל החלטות, וחס וחלילה, אף אחד הוא לא חותמת גומי ואף אחד לא, להיפך. שותפים לחלוטין.

אבל לחשוב שאפשר לקחת את הקבוצה הזאת שנקראת חברי מליאה, וכל היום להיות בשיח איתה, זה כרגע לא מתאפשר. לא טכנית ולא מבחינת חלוקת קשב. אז אני מתנצל, אבל זה המצב שלנו כרגע.

מר איתן אהרון: אתה אומר שאתם תקבלו את ההחלטות לבד, ופעם ב- תעדכנו אותנו, שנדע. פעם ב -

מר ניר ים: איתן, תראה את זה איך שאתה רוצה, זכותך המלאה, בסדר? קדימה. אנחנו מדברים על,

גב' סילביה גרין: ממש לא מקובל עליי הקטע הזה.

מר אריק דניאל: מה? אני לא מבין על מה אתם מלינים. איזה החלטות אתם רוצים להיות שותפים? איזה החלטות קורות? הכול זה כרגע החלטות...

מר איתן אהרון: החלטה על בית ספר צוחר, שאותך היא לא מעניינת, ואותי היא כן מעניינית.

מר גדי ירקוני: איזו החלטה זאת?

4. ביי"ס עורפי לתקופת הביניים

מר ניר ים: קדימה, אנחנו כרגע מדברים על בית הספר בצוחר. זה כרגע הנושא לדיון. הנה דיון פתוח, הנה דיון עם חברי מליאה, מה שיאמר ישמע, דעות מכאן – דעות משם,

מר גדי ירקוני: וגם האלטרנטיבות.

- מר ניר ים:** נכון. אז שאף אחד לא יספר, איתן אהרון, שלא משתפים את חברי המליאה, משתפים לגמרי. הנה. נושא לדיון.
- גב' סילביה גרין:** ממש מאוחר.
- מר איתן אהרון:** זו לא החלטה שכבר התקבלה? צוחר זו לא החלטה שהתקבלה?
- מר גדי ירקוני:** התקבלה, אבל אתם עצרתם אותה.
- מר איתן אהרון:** אז אתה מעדכן אותי אחרי, אתה אומר לי...
- מר גדי ירקוני:** הנה דיון, למה צריך דיון? יש אלטרנטיבות? אתה תהיה אחראי למה שיקרה פה?
- מר איתן אהרון:** תחליט אתה! תחליט אתה לבד!
- מר גדי ירקוני:** אתה תהיה אחראי שיחזרו לבית הספר ולא יהיה איפה לשים?
- מר איתן אהרון:** תחליט אתה לבד.
- מר ניר ים:** קדימה איתן, איתן אהרון,
- מר גדי ירקוני:** אתה יכול לרדת.
- מר ניר ים:** בוא איתן אהרון,
- גב' סילביה גרין:** אתה יודע מי יגיע לאזור ללמוד שם?
- מר ניר ים:** סילביה,
- גב' סילביה גרין:** עם כל הכבוד באזור ממש... קצת באזור? נראה לכם? מה?
- מר גדי ירקוני:** כן, נראה לנו.
- גב' בת שבע סעד:** סילביה, סילביה, אנחנו רוצים להמשיך. אני מבקשת, כל אחד שידבר בתורו, חבר'ה, אי אפשר להמשיך ככה.
- מר ניר ים:** צודקת. אנחנו, כן? בואו ננהל דיון מסודר, בואו נדבר ברשות דיבור, מי שרוצה, בת שבע, אם את עם היד על המתג, תראי בבקשה מי נרשם לדבר, מי מבקש לדבר ותכניסי אותם לפי הסדר, אחד אחד. אבל מעניין אותי, איתן, מה דעתך על בית הספר בצוחר, תן לנו. תן לנו דעה, עמדה.
- מר איתן אהרון:** דעתי שהיינו צריכים לקיים על זה דיון. אנחנו.

מר ניר ים: מה עמדתך?

מר איתן אהרון: עם היישובים, נציגי ההורים. אתם מנותקים, אף אחד לא רוצה

לחזור לשם, תבדקו. תבדקו עם ההורים. אף אחד מהאזור שלנו לא מוכן לחזור לשם. אם לא בטוח לי בקרית החינוך, לא בטוח לי גם בצוחר. אותו הדבר מבחינתי.

מר גדי ירקוני: אתה בטוח במה שאתה אומר?

מר ניר ים: עזוב,

מר איתן אהרון: אני בטוח במה שאני אומר, כן.

מר ניר ים: עמדתך הובנה.

מר איתן אהרון: אני מחובר לתושבים הרבה יותר ממך, גדי.

מר ניר ים: אוקיי.

מר איתן אהרון: מסתבר.

מר ניר ים: בוא נבין שמה שאתה אומר, בשורה התחתונה, ולא חשוב הטון שבו

זה נאמר, מבחינה עניינית, אתה אומר – אתה אומר ככה, יש לנו בית ספר אחד, במירכאות, אחד ליד מגן, קמפוס יסודי, שלושה בתי ספר, קמפוס תיכון, זה מה שיש לנו. גם אם יתנו לנו עכשיו את מה שרוצים לתת, כדי לשדרג, כדי לסדר את בית הספר בצוחר, כדי למגן אותו, כדי לאפשר חזרה ללימודים, לאותם תושבים שחוששים כרגע לחזור וללמוד מערבית ל-232, אני אומר, מסביר, אני מסביר.

יש הורים שלא רוצים, נכון להיום, אוקיי? כי לפחות... לתקופה הנראית לעין, לשלוח את ידיהם ללמוד בבית ספר שנמצא מערבית ל-232. זאת...

גב' נעמי סלע: ניר, אתם בדקתם היתכנות של תושבים...

מר ניר ים: נעמי, אי אפשר, לא בדקנו,

גב' נעמי סלע: השאלה היא אם בכלל, לפני שאתם רצים ורותמים את הסוסים,

שאתם ביררתם מה קורה עם תושבים באשכול?

מר ניר ים: נעמי, אני לא מתכוון להוציא...

גב' בת שבע סעד: נעמי, אני מבקשת, את רוצה לדבר? שלחי לי, או תרימי את היד, ואז

אני אתן לך לדבר, בסדר? בואי ניתן לניר להמשיך, אנחנו ככה לא נתקדם.

גב' נעמי סלע:

אין בעיה, אני רושמת.

גב' בת שבע סעד:

אוקיי, בדיוק. תרשמי לי בצ'אט.

מר ניר ים:

אני רוצה להציג את ה... בצורה מאוד פשוטה, בשלושה משפטים לא

הרבה מעבר לזה. תראו, יש לנו קריית חינוך. יש לנו קריית חינוך, תמי כולם, חבריה, סגרו מיקרופונים, בבקשה. אני גם ככה, בקושי כבר יש לי קול.

יש לנו קריית חינוך, נכון להיום, לתפארת מדינת ישראל, עם הרבה פסיליטיז ליד, מרכז לאומנויות וגרוב טק, נופי הבשור ושלושה בתי ספר יסודיים, הכול ממוגן, הכול בתוך המיגון הזה, עם חדרי ביטחון וממ"מים, ועדיין יש קבוצה מאוד גדולה של תושבי אשכול, שבעתיד הנראה לעין, מביעים חשש לשלוח את ילדיהם ללמוד מערבית ל-232. למה? ככה. עובדה, אוקיי?

עכשיו, אנחנו באנו ואמרנו דבר כזה – יש לנו כרגע מרכזי לימוד מפוזרים ברחבי המדינה. יש לנו מרכז לימוד באילת ובערבה התיכונה, ובים המלח, וגם בירושלים, אוקיי? אלה מרכזי לימוד שפתחנו אותם.

אנחנו מניחים, אנחנו נערכים לזה שאוכלוסיה תחזור למועצה האזורית אשכול מתישהו. מתי? אני לא יודע, אולי בעוד שבוע, אולי בעוד חודש ושבוע, אולי בעוד חודשיים, לא יודע. אבל, אחד החסמים של משפחות לחזור למועצה האזורית אשכול, ואני מדבר על חזרה לאותה יישובים שנמצאים כרגע מזרחית ל-232, אחד החסמים, זה לאן ישלחו את ילדיהם ללמוד.

וכאן נכנס לתמונה בית ספר יובלי הבשור, מה שאנחנו מכירים, ובית ספר הבשור. ופה באה המדינה ואומרת לנו דבר כזה, היא אומרת – תקשיבו, קחו את בתי הספר האלה, וסדרו אותם מ-א' עד ת', תמגנו אותם, ותנו אפשרות לתושבים לשלוח את ילדיהם, במתכונת של בית ספר צומח, לפי קצב ההגעה של התושבים, וגם לפי קצב המיגון לבתי הספר. תתחילו בכמות מסוימת, ולאט לאט נעלה. אנחנו רוצים, חושבים שנכון, לקחת את שני בתי הספר האלה, ולסדר אותם. ולמגן אותם. ולהיות מוכנים לקלוט בהם סדר גודל של עד 1600 תלמידים. 1600 תלמידים, זה סדר גודל של 2/3 מתלמידי המועצה, בתקווה שבעתיד היותר רחוק, ושכרגע הוא ממש לא נראה לעין, נוכל לקחת ולפנות את בתי הספר האלה, ולהחזיר את התלמידים לנופי הבשור ולקמפוס היסודי.

בתוך כך, מעבר לשיפוץ בית הספר ולמיגון מלא שלו, גם לתקן את דרך השדות בצורה מאוד מאוד

יסודית. לפחות בקטע שמ... נקרא לזה מפתחת שלום, ועד צוחר. גם קטע קטן, אחר כך, מאוהד ל-222, אבל זה כבר קטע באמת לא ארוך במיוחד. ואז אנחנו מוצאים את עצמנו, באיזשהו שלב בעתיד, עם בית ספר יובלי הבשור מסודר וממוגן, עם בית ספר הבשור ממוסדר וממוגן, עם כל המערכות תקינות ופועלות, עם כביש, עם דרך השדות מסודרת ברוחב של 5 מטרים עם שוליים, וכולם שמחים. מתי זה יקרה? בשנים הקרובות. תקומה מלווה את פרויקט שיקום עוטף עזה לאורך חמש שנים מהיום, וזה נכלל בתוכניות השיקום. עד כאן, הנתונים. עכשיו יכול לבוא כל אחד ולהגיד, לא רוצה. סבבה, גם טוב. אמירה בהחלט מקובלת. דיון פתוח.

מר תמיר בוקובזה: אפשר להגיב? אפשר לדבר?

מר ניר ים: רגע, בת שבע, אם את...

גב' סילביה גרין: אני שלחתי שאלות.

מר ניר ים: בת שבע, אם את שומעת אותי תגידי.

גב' בת שבע סעד: כן כן.

מר ניר ים: תגידי את מי את מכניסה, לפי הסדר.

גב' בת שבע סעד: סילביה דיברה עכשיו. סילביה, תדברי.

גב' מזל ערוסי: בת שבע,

גב' בת שבע סעד: בסדר מזל, אחר כך.

גב' מזל ערוסי: אין בעיה.

גב' סילביה גרין: אוקיי. אני ביקשתי, קודם כל כתבתי כמה נקודות:

1 – עד שכל היישובים לא יהיו ממוגנים, אין תושבים עם ילדים שירצו לחזור לאזור.

2 – אם כבר רוצים למגן, ויש כסף, כדאי למגן את אזור החניה לא עם עצים, אלא בצורה רצינית.

3 – אוטובוסים ממוגנים, כולם, כל הקטע של דרך השדות וכל זה, אורים, אם יש כמו שעכשיו היה גשם, נגיד, אוקיי? היה קצת מים בגשר צאלים, אז אורים תצטרך לעבור דרך 232 בדיוק באותו זה.

4 – שמבחינתי זה א'-ב', זה למגן את כל שבעת היישובים.

זה הדברים שלפי דעתי זה הכי בוער. ואמרתם שעד שכל היישובים לא יהיו בתוך העוטף עזה, אז... כאילו הבטיחו לך, יש לך עוד שבעה ימים? כמה? 14 יום? מה-14 יום האלה, נראה לי שנשאר רק

שבעה ימים. אז תגידו מה קורה. בינתיים, אדון סמוטריץ' מחלק כספים ככה...

- מר גדי ירקוני:** איך זה קשור להחלטה של הבית ספר?
- גב' סילביה גרין:** הכול קשור לבית ספר. זה כסף.
- מר גדי ירקוני:** מה זה קשור לכסף?
- גב' סילביה גרין:** יש כסף, יש סדר עדיפויות. אתה צריך לעמוד על סדר העדיפויות שהבטחת.
- מר ניר ים:** בת שבע, בבקשה, תכניסי אחד אחד. יש מצביעים, מזל, מזל עכשיו.
- גב' בת שבע סעד:** בת שבע, חנניה, יש את תמיר,
- מר ניר ים:** בסדר רגע, ניהלתי רישום, עכשיו מזל אחר כך תמיר.
- גב' בת שבע סעד:** אוקיי.
- מר ניר ים:** מזל, בבקשה.
- גב' בת שבע סעד:** בשיחה שהייתה לי עם נועם, הזכרתי לנועם שאני ניהלתי בית ספר לאחר אחד... במשך אחד המבצעים, בתוך מחנה צאלים. אני שואלת, האם נבדקה האפשרות הזאת? וזאת הייתה חוויה לא... לא פשוטה בכלל, אבל בטוחה, אין לי צל של ספק, יותר מאשר ביובלי הבשור. ואני מכירה את יובלי הבשור, אתה הרי מכיר אותי.
- מר נועם גל:** אני אשמח לענות לך, מזל, אני לא שומע אותך, אז אני אשמח לענות לך.
- גב' מזל ערוסי:** איזה אלטרנטיבות נוספות ליובלי הבשור נבדקו?
- מר נועם גל:** כן,
- גב' מזל ערוסי:** איזה?
- מר נועם גל:** אני אענה לך בנקודה הזאת.
- גב' מזל ערוסי:** ... מחנה צאלים, ששם ניהלתי בית ספר, עם למעלה מ-370 תלמידים.
- מר נועם גל:** אני אענה לך, מזל.
- גב' מזל ערוסי:** שבת שבע,

מר נועם גל: מזל, את נשמעת מאוד מקוטע, אני אנסה לענות לך כמיטב הבנתי את השאלה. אז ראשית, נבדקו אלטרנטיבות. בטח אחרי שדיברתי איתך, והייתי בשני מקומות בצאלים. הייתי במה שנקרא באוניברסיטה. אני חושב שאיפה שאת היית, זה המבנה הדו קומתי, שהוא מאוד מאוד ועוד מאוד אחד, לא מסביר פנים, בתוך מחנה צבאי. ועם הצוות של עמיחי, פרויקטור שלנו, הוא מתמחה בשילוב קהילות ובתחומים האלה, וגם לי זה נראה, למרות דעתי הלא מקצועית, שזה מקום ממש לא נכון בעת מלחמה להכניס את הילדים, וזה נסמך על אותה חוות דעת של פרויקטור מטעם עמיחי. יש עוד מקום בצאלים, יש את הצד הצפוני, יש שמה סך הכול שש כיתות, ועוד שלוש כיתות, וזה לא דומה לפסיליטי, או לכמות הכיתות שאנחנו צריכים. לכן, נבדקו אלטרנטיבות של דברים שקיימים.

גב' מזל ערוסי: אוקיי.

גב' בת שבע סעד: חנניה, עכשיו אתה.

מר חנניה אווקרט: שומעים אותי?

גב' בת שבע סעד: כן, שומעים אותך.

מר חנניה אווקרט: אני חושב שלא ניתן להסתמך על שום סקר,

מר אריק דניאל: חנניה, תפעיל מצלמה, לא נעים לשמוע ריבוע שחור.

מר חנניה אווקרט: אני מתנצל, אבל מרבע שעה עשרים דקות לפני, עד הפגישה, לא הצלחתי להעלות את המצלמה, משהו לא תקין.

מר אריק דניאל: קבל פטור.

מר חנניה אווקרט: אני אומר שאי אפשר להסתמך על דעתם של אנשים, לחיוב או לשלילה, אם הם חוזרים או לא חוזרים. יש אפילו הרבה משפחות שהן קרועות מבפנים, שילדים לא רוצים לחזור והורים לא רוצים לחזור ולהיפך. דילמה קשה.

אני חושב שאי אפשר להסתמך על התשובות האלה, מכיוון שעדיין תמונת המלחמה עוד לא ברורה, מאוד לא ברורה. והכול מדובר על התחושה האישית של כל אחד מהתושבים, שעל סמך זה הוא מקבל את ההחלטה אם הוא חוזר ליישוב, אם הוא מחזיר את הילדים, או לא מחזיר את הילדים.

אבל אני חושב, שאם מתעלמים מזה שהתשובות האלה אינן ברורות כרגע, והן תלויות, התשובות האלה תלויות במצב שיהיה ברצועה, אני מציע לנצל את ההזדמנות לשפץ את בית הספר, מתוך הנחה

שאי אפשר לדעת מה יקרה.

זה תלוי מאוד, גם הורה שאמר היום שהוא חוזר, תמונת המצב יכולה להשתנות, כי כרגע, למשל, גוש מבטחים, הרבה יותר מופגז מאשר לפני ההפוגה שהייתה, עם החזרת השבויים. לכן אני מציע לקבל החלטה שכן משפצים, ועושים את הכול להכין את בית הספר, שיהיה כשיר בצורה מסודרת, ונחיה ונראה. תודה.

גב' בת שבע סעד: טוב. עכשיו תמיר, אחרי זה נעמי ושלומית, בסדר?

מר תמיר בוקובזה: תודה. אז כמה שאלות שמאוד קריטיות לגבי בית הספר.

מר אריק דניאל: תמיר, מצלמה, מה קורה לכם? למה צריך לראות ריבועים?

מר תמיר בוקובזה: אין מצלמה, אתה תראה כחול רק, מה אני אעשה. דבר ראשון, מה

האיום שיש על מגן, שהוא על קריית החינוך, שהיא הכי ממוגנת שיש, הילדים, במידה ויש צבע אדום, ממשיכים ללמוד כרגיל, לצורך העניין, לא צריכים לקום לשום מקום, נבנתה בצורה ייעודית לדבר הזה, איזה איום קיים שמה, שהוא לא טילים... מי מדבר? זה מפריע.

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובזה: זה מפריע שאתם מדברים.

מר ניר ים: תעשה מיוט.

מר תמיר בוקובזה: איזה איום קיים במגן, שהוא לא טילים כנראה, כי הטיילים...

מר ניר ים: תמיר,

מר תמיר בוקובזה: כן?

מר ניר ים: תמיר, בוא בוא, שאלה תשובה, ככה תיק תק, בסדר? פינג - פונג.

מר תמיר בוקובזה: יאללה.

מר ניר ים: אז בית ספר, על בית הספר במגן לא קיים שום איום. חד משמעית

וברור לגמרי. פשוט לא קיים איום. הדבר היחיד שקיים, זו תחושה של תושבים,

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר ניר ים: שלא רוצים לשלוח את ילדיהם לשם. לא כל התושבים, אבל בהחלט

בהחלט בהחלט מסה שאי אפשר להתעלם ממנה אומרת – אנחנו את הילדים שלנו לשם, על אחת כמה וכמה שכל היישובים ממערבית ל-232 וגם בית הספר נמצא מערבית ל-232, לא נמצאים בבית.

אז צריך להבין את הקונטקסט, זה הסיפור. אבל איום? לא קיים.

מר תמיר בוקובזה: אני מבין מצוין את הקונטקסט, זה בדיוק מה שמטריד. אם היישובים לא יכולים לחזור, ואני מדבר על היישובים שלא נפגעו מבחינת תשתיות, אוקיי? לא מדבר על ניר עוז, שברור שלא יכולים לחזור בשלב הזה, אלא היישובים האחרים שיכולים לחזור ברמה הטכנית, מה האיום שיש עליהם, שמונע מהם לחזור? והאם זה נכון להעביר את הילדים לבית ספר לא ממוגן, ובית הספר הישן, יש בו מרחבים מוגנים, הכיתות לא ממוגנות. אם יהיה צבע אדום, הילדים יצטרכו לקום ולעבור חדר לחדר הממוגן שצמוד לכל כיתה, ב-15 שניות, וזה האזור הכי מטווח במועצה. דיברתי איתך השבוע ניר, הלכתי לבדוק את הנתונים ברמה המספרית, בלי שום משחקים. האזור הכי מטווח במועצה זה אזור מבטחים, צוחר ואוהד, אוקיי? להעביר אותם, את הילדים לשמה, למקום הכי מסוכן במועצה, נראה לי מוזר רק בגלל תחושה שלא אומרים. אוקיי? אם זה רק התחושה שלהם שמונעת מהם, נראה לי קצת מוזר.

מעבר לזה, הדרך לבית הספר, איך הם ייסעו?

מר גדי ירקוני: רגע רגע רגע, תן לענות.

מר תמיר בוקובזה: אה, אין בעיה אין בעיה, בבקשה.

מר גדי ירקוני: על הדרך.

מר ניר ים: דקה רגע, שנייה. לפני שגדי עונה, רק שתי מילים.

1 – אנחנו באים ואומרים, אתה צודק. אני גר ביישוב מפונה, אתה שואל אותי מה רמת האיום על היישוב הזה? אני לא חושב שהיא קיימת, גם הצבא בעוד זמן קצר, ברגע שתיגמר הלחימה, יגיד – לא קיים איום. אבל הקיבוץ החליט שהוא בשנה, שנה וחצי הקרובות, לא חוזר לאזור. וזאת זכותו וזו ההחלטה שלו, וזה בסדר גמור. כמו גם, ההחלטה של הורה לא לשלוח את הילד שלו לשם. עכשיו, אנחנו עצם זה שאנחנו משדרגים וממגנים ומסדרים את בית ספר יובלי הבשור, וגם את בית ספר הבשור, אנחנו גם פה לא אומרים אמירה. אנחנו מכינים את המקום הזה לחזרה של תושבים. ירצו – יחזרו, ירצו – ישלחו, ירצו למרות שזה משודרג ולמרות שזה ממוגן, ירצו לשלוח את הילדים למגן? לבתי הספר הקודמים? ישלחו אותם לשם. אנחנו פותחים אופציות, אנחנו פותחים אפשרויות, זה מה שאנחנו עושים.

- מר תמיר בוקובה:** האפשרויות האלה,
- מר גדי ירקוני:** לא רגע, אני לא עניתי. תגיד, אני לא מבין למה אתה כועס, ולמה דחית את המכרז.
- מר תמיר בוקובה:** אני לא כועס.
- מר גדי ירקוני:** לא, דחית את המכרז, אני כועס.
- מר תמיר בוקובה:** טוב.
- מר גדי ירקוני:** מפני שהזמן הוא עולה כסף. עולה זמן שאתה אולי, או הילדים שלך יוכלו לחזור לבית הספר.
- ומה אנחנו סך הכול רוצים? לפתוח עוד... אם תבוא, רוב התושבים יבואו עוד חודשיים, ויגידו לנו – לא, אנחנו רוצים ללמוד בכל זאת בקריה, אז זכינו. זכינו במדינת ישראל...
- מר תמיר בוקובה:** לא, אין בעיה.
- מר גדי ירקוני:** רגע, אל תפריע לי. לא הפרעתי לך. זכינו. מדינת ישראל גם שיפצה לנו כביש שנלחמנו עליו שנים, דרך המילוט, הרחיבו אותו לחמישה, אל תגידו שאמרתי את זה, שיחשבו שאני מנצל את זה, גם עשו לנו ב-45 מיליון ₪, שיפצו לנו מקום שיכול להיות גן עדן אחרי זה, ואנחנו באים, חברי המליאה שאמורים לפתח את המועצה, אומרים לי – לא גדי, תעצור, חבל על הכסף של המדינה.
- המדינה לא אומרת לי – קח את הכסף לממ"דים, המדינה אומרת – אתה צריך את זה עכשיו לעוד אופציה לילדים שלך, מפני שיכול להיות שהם לא רוצים לבוא לקריה לפני שנירים יחזרו לחיות פה בספטמבר הבא? בואו אני אתן לכם אפשרויות. אפשרות ללכת לעוד בית ספר.
- מפני שללכת ולבנות כל בית ספר אחר במדינה, ברמת נגב או בטיזי, זה תשעה חודשים. ופה אנחנו חושבים לשגע את העולם, לעבוד גם שישי – שבת וגם בלילות, ולהביא את זה הכי מהר. אבל לא, לעצור חמישה ימים זה בסדר. אתם לא מבינים למה זה משגע אותי? נותנים לי מתנה,
- מר תמיר בוקובה:** אני אסביר לך, גדי,
- מר גדי ירקוני:** ואתה בא, יושב לך בכורסא בחדר של הסגן, ודוחה את הזה בחמישה ימים, במקום שאני...

- מר תמיר בוקובה:** אני אסביר גם למה, ואני עומד מאחורי הדחייה. אני אסביר.
- מר גדי ירקוני:** בטח עומד, אין לך אחריות! לי יש אחריות!
- מר תמיר בוקובה:** לא, להיפך.
- מר גדי ירקוני:** רגע, אני לא הפרעתי לך. לי, אם עוד חודש וחצי, או חודש אתה תרצה עם הילדים שלך לחזור לאזור הזה, בגלל שיהיה שקט, ורוב המועצה תגיד לי – גדי, לא רוצים לחזור לקריה, בגלל שנירים וניר עוז ומגן עוד לא שמה, אז אתם תצעקו עליי – איך לא הכנת את הבית ספר בזמן? איך זה יכול להיות? באו הקהילה הזאת, ואין לה בית ספר. נכון או לא?
- מר תמיר בוקובה:** נכון.
- מר גדי ירקוני:** אז אני לוקח אחריות, ואתה עוצר אותי.
- מר תמיר בוקובה:** לא.
- מר גדי ירקוני:** בגלל זה אני כל כך כועס.
- מר תמיר בוקובה:** אתה סתם כועס. כי מה שדרשנו,
- מר גדי ירקוני:** אתה לא צריך לדרוש כלום! אתה צריך לשבת ולהגיד כל הכבוד.
- מר תמיר בוקובה:** אני אמרתי לך כל הכבוד,
- מר גדי ירקוני:** ובתור חבר בוועדת ביקורת,
- מר תמיר בוקובה:** הראשון שבא ואמר לך – גדי, כל הכבוד לך, בהודעה, היה אני! אל תדבר ככה.
- מר גדי ירקוני:** על מה אתה מעכב אותי בחמישה ימים בבית ספר? כל יום פה חשוב!
- מר תמיר בוקובה:** אז מה אם אני מעכב אותך בחמישה ימים? זה לא סתם.
- מר גדי ירקוני:** כל יום פה חשוב.
- מר תמיר בוקובה:** בסדר, ועדיין,
- גב' סילביה גרין:** גם אני עכבתי אז, אם זה ככה.
- מר תמיר בוקובה:** רגע, רגע, ועדיין אני עומד מאחורי זה מהסיבה הפשוטה, כי הדרישה שלנו הייתה, א' – לקיים דיון על הדבר הזה. ו-ב' – התאריך ה-1.1 עמד על הפרק,
- מר גדי ירקוני:** זה לא קשור ל-1.1, מה זה קשור?

- מר תמיר בוקובה:** רגע, רגע, אבל רגע,
- מר גדי ירקוני:** מה זה קשור? לא, מה זה קשור? תסביר לי. מה זה קשור ל-1.1?
- מר תמיר בוקובה:** קשור מאוד.
- מר גדי ירקוני:** מה זה קשור? גם אם זה יהיה ב-1.3 יכול להיות ... המדינה לא רוצה לבוא אליו.
- מר תמיר בוקובה:** אז הנה, תשאל את ניר מה אמרתי לו, אוקיי?
- מר גדי ירקוני:** לא משנה מה אמרת לו, הפסדנו חמישה ימים בגללך!
- מר תמיר בוקובה:** בסדר. משנה מה אמרתי לו, מאוד משנה, אוקיי? כי אני באתי ואמרתי – אי אפשר לשגע את הציבור, ב-1.1 אולי ב-1, או ב-15 ל-1, או לא יודע מה,
- מר גדי ירקוני:** מה זה קשור להתחלת השיפוץ בבית הספר? מה זה קשור?
- מר תמיר בוקובה:** משנה מאוד. אני רוצה שתקשיב,
- מר גדי ירקוני:** מה, מה?
- מר תמיר בוקובה:** אתה מוכן להקשיב, או רק לצעוק?
- מר גדי ירקוני:** גם וגם.
- מר תמיר בוקובה:** בסדר, אז ניקח את הראשון. אני דרשתי, ואני עדיין דורש, לבוא ולהגיד לציבור במועד זמן של לפחות שלושה חודשים, אוקיי? ולהגיד להם – שלושה חודשים קדימה, זה הסטאטוס, בעוד שלושה חודשים נדבר עוד פעם. ולא להגיד,
- מר גדי ירקוני:** מאיפה אני אקח שלושה חודשים? מה אני ראש הממשלה? אני אשלם את המלונות? אם הוא יגיד לי עוד חודש וחצי לחזור? מה זה שלושה חודשים?
- מר תמיר בוקובה:** אבל זה בדיוק.
- מר גדי ירקוני:** מה בדיוק?
- מר תמיר בוקובה:** אבל זה בדיוק מה שאני דורש ממך,
- מר גדי ירקוני:** אה, אתה דורש ממני.
- מר תמיר בוקובה:** כן, כן.
- מר גדי ירקוני:** ואתה אחרי זה תבוא למועצה, ואתה אחרי תבוא ותגיד איזו אחריות יש לה.

- מר תמיר בוקובזה:** גדי, מול הממשלה הדרישה, לא מולך ברמה האישית.
- מר גדי ירקוני:** אבל מה זה מול הממשלה? הם לא נותנים, מה זה קשור? אף אחד לא ייתן שלושה חודשים.
- מר תמיר בוקובזה:** וזאת הבעיה, וזאת בדיוק הבעיה, על זה אני נלחם, אוקיי? על זה שאני דורש את שלושה חודשים, לא ממך גדי, כראש מועצה.
- מר גדי ירקוני:** אבל אתה לא יכול לדרוש שלושה חודשים, אין שום היגיון. בוא נראה איך נתקדם, ונלך צעד צעד, מה זה קשור לבית הספר?
- מר תמיר בוקובזה:** אם רציתם להחזיר את התושבים ב-1.1,
- מר ניר ים:** תמיר, תמיר תראה, בוא נהיה לרגע אנשים מבוגרים. אנחנו יכולים לרצות, לחלום בלילה, לקום בבוקר, לעשות את כל המאמצים. אם פה מישהו חושב בפאנל הזה של חברי המליאה, שאנחנו יכולים להחליט. אתה אומר – בוא נעמוד במועד זמן של שלושה חודשים. כל הכבוד לנו.
- מר תמיר בוקובזה:** לדרוש את זה.
- מר ניר ים:** רגע, חכה. א' – אני אומר לך שאתם לא דורשים את זה. פעם אחת, דקה. אבל, מצד שני, אף אחד פה לא יתקע לידך, ולא יתקע לידי אף אחד אחר, שאנחנו עובדים עכשיו בקבוע זמן של שלושה חודשים. למה? כי וואלק, יש לנו עוד פרטנר שאנחנו צריכים להגיע איתו להסכמות.
- אז לכן אנחנו, כל עוד לא הגענו להסכמות, אנחנו לא יכולים לדבר על שלושה חודשים, וכל עוד לא הגענו להסכמות, אנחנו לא יכולים לדבר על הממ"דים של סילביה. מה לעשות? אנחנו חיים בנתונים שיש לנו, נלחמים עם כל העולם, מנסים את כל מה שאנחנו יכולים, אבל להבטיח? רק מה שאנחנו יכולים לעמוד מאחוריו, לכן,
- מר תמיר בוקובזה:** אבל אף אחד לא דרש את זה.
- מר ניר ים:** כל עוד אנחנו לא יכולים להבטיח שלושה חודשים, אנחנו לא אומרים.
- כל עוד אנחנו לא יכולים להבטיח ממ"דים, אנחנו לא אומרים. אבל אנחנו כן יכולים להבטיח, אנחנו כן יכולים להבטיח שתושבים שירצו לחזור למועצה אזורית אשכול בעוד חודש – חודש וחצי, יוכלו

לשלוח את הילדים שלהם ללמוד קרוב מאוד הביתה, בבית ספר ממוגן, שהוא לא בית ספר הבשור, או הקמפוס היסודי. זהו.

מר תמיר בוקובזה: אני מבין.

מר ניר ים: אז במקום לבוא ולהגיד – חבר'ה, וואלה, אל תיקחו את זה ביד אחת, תיקחו את זה בשתי ידיים, אז אנחנו מנהלים את הויכוח שלא מוביל אותנו, אגב, לשום מקום. אני לא רואה תכלית, אגב, לוויכוח הזה. הוא לא.

אם מישהו היה בא ואומר לי – תקשיב ניר, יש לי אופציה, המצאתי המצאה, בוא נבחן אותה ביחס לבית הספר בבשור. הייתי אומר – סחטיין. בבקשה, בוא נשמע. אבל אם אין אופציה? אם באה המדינה ואומרת – קחו? מה אנחנו נפלנו על הראש?

מר תמיר בוקובזה: מתי היה הדיון הזה של כל מה שעכשיו, כל המידע שעכשיו נזרק פה לאוויר, מתי הוא הועבר למישהו?

מר גדי ירקוני: אין דיון בשעת חירום, יש קבינט, אין דיונים.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה.

מר גדי ירקוני: יש קבינט מקבל החלטות ורץ.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה. אז אתה רוצה לקבל החלטות לבד, אז אתה תקבל אותן. אם אתה בא אליי לקבל החלטה, אז אני אעשה את מה שאני רואה לנכון, כי אין לי את המידע, מה לעשות?

אתה לא יכול לדרוש ממני לקבל החלטה בלי מידע, אוקיי? אתה מחליט לבד? תחליט לבד, אם אתה רוצה ממני החלטה, אני דורש מידע.

מר ניר ים: דקה, דקה, זה בסדר גמור. זה בסדר גמור. תראה, יש דברים תמיר, צריך להבין, שלא מקיימים עליהם דיון. למשל, ניתן לך דוגמא, דרך השדות, באה המדינה, אומרת בתנאים ככה וככה, אנחנו נשפץ את דרך השדות, נהפוך אותה, כמו שאמרתי, חמישה מטרים עם שוליים. אתה רוצה דיון אם אנחנו מוכנים לזה או לא מוכנים לזה? איזה דיון?

מר תמיר בוקובזה: אתה רוצה שאני אחליט? לא, ניר אתה רוצה שאני אחליט אם זה בסדר או לא?

- מר גדי ירקוני:** כן, אם זה היה מכרז של המועצה. אם זה היה, במקרה, מכרז של המועצה, היית אומר את זה?
- מר תמיר בוקובה:** לא, גדי, אני שואל שאלה.
- מר גדי ירקוני:** אם זה היה מכרז, אתה היית עוצר את זה?
- מר תמיר בוקובה:** אתה רוצה שאני אחליט? אני אבקש מידע. אתה לא רוצה שאני אחליט?
- מר גדי ירקוני:** את תתפטר מהוועדה, ואל תפריע לי לעבוד.
- מר תמיר בוקובה:** אני לא אתפטר מהוועדה. אני אומר לך בצורה פשוטה,
- מר גדי ירקוני:** לא ביקשו ממך לשקול אם הבית ספר נכון או לא. ביקשו ממך לשקול אם המכרז שבוצע, הוא בסדר או לא בסדר. אני, גם לפעמים שואל,
- מר תמיר בוקובה:** אני מסכים,
- מר גדי ירקוני:** רגע, המכרז לא היה בסדר? אולגה לא עשתה משהו נכון? מה, למה עצרת?
- מר תמיר בוקובה:** אם אני מקבל מידע,
- מר גדי ירקוני:** עזוב אם ההחלטה, אתה חושב שהיא טובה או לא. מה אולגה הביאה לא נכון למכרז?
- מר תמיר בוקובה:** אני אמרתי, שהחלטות כאלה לא יתקבלו ברמה הזאת, מבחינתי, לפני שיש לי את כל המידע, אוקיי?
- מר גדי ירקוני:** מה זה קשור? אני שואל אותך, אתה ועדת מכרזים.
- מר תמיר בוקובה:** גדי,
- מר גדי ירקוני:** אתה ועדת מכרזים!
- מר תמיר בוקובה:** כל הוועדה,
- מר גדי ירקוני:** אתה לא הבן אדם שבודק את בית הספר.
- מר תמיר בוקובה:** כל הוועדה, פה אחד, אמרה בדיוק את אותו הדבר, כי לכולם זה נראה לא תקין.

- מר גדי ירקוני:** לא אמרה כל הוועדה פה אחד.
- מר תמיר בוקובזה:** ניר היה שם, למה לא? ניר היה דווקא, שמע הכול.
- מר גדי ירקוני:** תעזוב... השתגע.
- מר תמיר בוקובזה:** אבל זה מיותר, גדי. אתה רואה, אתה מסיט את הדיון לויכוח שבאמת עקר וחסר חשיבות, אוקיי?
- מר ניר ים:** לא לא.
- מר גדי ירקוני:** למה? בגלל שכבר רציתי להיות בעבודה שם.
- מר ניר ים:** בוא, תשמע.
- (מדברים ביחד)
- דובר:** ניר, מצביעים בסוף הדיון הזה, או לא?
- גב' בת שבע סעד:** תמיר, בוא ניתן לנעמי ונמשיך, יש לנו עוד שניים, כי חבל על הזמן, אנחנו לא נתקדם ככה. עכשיו נעמי, את תדברי.
- מר תמיר בוקובזה:** בסדר.
- מר ניר ים:** מתקדמים.
- גב' בת שבע סעד:** קדימה, נעמי.
- גב' נעמי סלע:** טוב, אוקיי. קודם כל, לא רק תמיר היה בוועדת המכרזים. ועדת מכרזים לא היה לה ולו דבר אחד לגבי הטכניות של הוועדה, ואולגה גם בעצמה אישרה את זה, וכולנו אישרנו את זה, וכל מה שהתבקשנו, זה בסך הכול להעביר את המידע כמו שצריך למליאה, ושנחנו לא נקבל אחריות כוועדה אחת, כלפי פרויקט כזה גדול, כשיש דירקטוריון למועצה. אגב, אפשר היה לעשות את זה גם במליאה הקודמת, אפשר היה לעשות את זה בהחלטות בווטסאפ, כמו שניר יודע לעשות כשיש דברים בחירום. אז היה אפשר לפתור את הסוגיה הזו. אבל זה כבר לפעם הבאה.
- מה שאני רוצה לשאול לגבי השיפוץ של בתי הספר האלה, זה שאולי זה נותן מענה רק ליסודי ולתיכון, במידה ו, כשנוכל לחזור. מה קורה לגבי צוותי החינוך? חלק גדול מהם נמצאים בקיבוצים שהם לא יהיו בשנים הקרובות באזור שלנו.
- מה קורה עם הגיל הרך? 0-6? זה בדיוק מחזיר אותי לאותה סיטואציה שחודש וחצי, גדי, אני באתי

אליך, ולא היה מענה לילדי 0-6. ושוב ילדי 0-6, בכלל לא נמצאים בפתרון הזה של מה אנחנו עושים ביום שאחרי. אז נכון, אתם מנסים למצוא פתרון לחינוך, אבל חינוך זה מגיל אפס.

מר ניר ים: טוב, אם באמת, נעמי, את רוצה לשמוע על 0-6, בכיף. בדיוק בשביל זה...
זה...

גב' נעמי סלע: לא רק אני, כל תושבי מועצה אזורית אשכול.
מר ניר ים: בדיוק. תראו, אנחנו, בואו נאמר ככה, באמת, בלי יהירות ובלי לטפוח

לאף אחד על השכם. המועצה הזאת, מה לעשות, מה-7.10 עובדת על טורים מאוד מאוד מאוד גבוהים. יש פה את עמיחי, יסביר לנו בדיוק מה קורה מ-0-6, נעשית שם עבודה, מתחילים להתקבל תוצרים, אפשר לחייך למצלמה, זה בסדר, אפשר לזלזל, זה עוד יותר טוב. אל תשאלי אותי רק אחר כך, נעמי, למה אנחנו לא באים לחברי המליאה.

גב' נעמי סלע: אף אחד לא מזלזל, להיפך.
מר ניר ים: כי הגישה, כי הגישה הצינית לא, לא מקדמת כלום, אוקיי?

גב' נעמי סלע: אני לא... בציניות, ניר.
מר איתן אהרון: אתה קובע אם נבוא למליאה או לא? אתה קובע? לא ברור... אתה רק

קובע?
מר ניר ים: לבוא לדיון על בית הספר, ולדבר על 0-6,

מר איתן אהרון: לא היית אמור להיות לשעבר? הוא אומר לי...
מר ניר ים: אני מבקש מעמיחי,

איתן!
גב' נעמי סלע: שיספר לנו איפה עומד 0-6, רק בגלל ששאלת. זה לא קשור לדיון, אבל

אנחנו מכבדים את השאלה.
גב' נעמי סלע: לא, זה בסדר, זה חלק מהשאלות ששאלתי. אבל לגבי בית הספר הזה,

כל מה שביקשנו, זה מידע לגבי, קודם כל, אני לא יודעת אם המבנים מיועדים...
מר ניר ים: יופי, עברתי. תראי, למחזור אמירות ולמשוך עכשיו את הדיון עוד

שלוש שעות, ולהגיד את אותם דברים כל פעם מחדש, אולי בניואנס כזה או אחר, זאת לא החכמה. הבעיה מובנת, הנושא מובן, מי שרצה להגיד עניינית בעד – נגד – חלופות – אפשרויות – אופציות –

לא יודע מה, זה הזמן לבוא ולהגיד ולהתקדם.

בסוף אנחנו צריכים גם להתקדם. אז נחזור למה היה, ומה ביקשנו, וכן ביקשנו, זה נחמד אבל זה כבר לא ענייני. זה פאסה. היה. היה יכול להיות יותר טוב? אני מסכים. עמיחי, אתה רוצה להגיד כמה מילים על 0-6, בבקשה?

מר עמיחי הס: אני אגיד, סליחה, בדיוק הייתי עם משרד החינוך בקו, בדיוק על

הנושא הזה. לא על הנושא הזה, על הפתרונות שלנו עכשיו...

0-6 אז אנחנו נערכים, כבר בוצע לידה עד 6, ברור לנו שכשנחזור, כמו שנאמר פה, אנחנו פותחים את האפשרויות. אז כשנחזור, אז צריך לתת מענה למעונות ולגנים. ברור לנו גם שאיך נגיד את זה במילים נכונות? שהשיבוץ של הילדים במערכות הגיל הרך, יהיו שונים מאשר לפני המלחמה, בגלל, ככל הנראה, העדרם או החזרה היותר מאוחרת של הקיבוצים צמודי הגדר, וברור לנו שזה ישפיע על כל המהלך. ולכן, אנחנו נערכים לזה.

יש לזה הערכות גם תשתיתית, גם ארגונית וגם כוח אדם. יש צוות מהמועצה שעובד על זה, וכמובן שזה חלק מאותו פרויקט של ה... האפשרויות לקראת החזרה, כשהמצב הביטחוני יאפשר זאת.

מר ניר ים: כן, ובאשר לשאלה מה קורה עם צוותי המורים, אז באמת אנחנו

לדבר הזה עוד אין לנו את התשובה המלאה. כמובן שחלק מצוותי המורים יאספו לכאן, ביחד עם תושבי המועצה שיחזרו. יכול להיות שיהיו חוסרים כאלה ואחרים, אנחנו בכל מקרה מתכוונים להתחיל ב... תראו, אם אנחנו סופרים, נשים לרגע את החלוציות בצד, כי החלוציות זה סיפור אחר לחלוטין מבחינה חינוכית.

אבל אם אנחנו לוקחים רק את בתי הספר שהיו לנו פה, אז מדובר על סדרי גודל של 2000, בין 2400-2500 תלמידים היו לנו, נקרא לזה ב-6.10, אוקיי? נכון לעכשיו, אנחנו באמת מתכננים על סדר גודל של 1600, אז כמובן גם צוותי המורים יהיו יותר קטנים ממה שהיו עד היום. איך זה בסוף כל התשבץ הזה יסתדר? זה עוד מוקדם להגיד.

גב' בת שבע סעד: ניר, צריך לתת עכשיו לשלומית לדבר, ודורון ואנחנו מסיימים עם

הנושא של בית הספר.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אני אשתדל להיות קצרה. ניר, מהדיון אני מבינה, וכל הבלבול

והבלגאן בציבור, היה שהחיבור בין שיפוץ בית הספר, לבין החזרה הביתה. אני מבינה מכם שכרגע זה

הדיון הוא, האם לשפץ את בית הספר הזה, תקציב, כדי שתהיה אופציה.

כן חשוב לי להבין, כי דיברתם על האחריות להחזיר או לא להחזיר. כבר אני אומר, שאם זה לא לשפץ את בית הספר כדי שיהיה עוד פסיליטיז להמשך, לעתיד שנחזור כשיהיה בטוח, אז כמובן שזה צריך לברך ולקחת. אבל לצד זה, אנחנו כן רוצים להבין את החשיבה לחזור. והציבור כן צריך הסבר. כשחברי המליאה מקבלים הסבר, אז הם יכולים לדבר את זה חזרה לשטח, ואני חושבת שזו עזרה גדולה להנהגה פה.

קודם אמרתם שה-1.1 הוא לא תאריך, אותי זה דווקא מדאיג. הקהילה צריכה איזושהי ודאות, וצריך לדבר על זה. ועם אמירה חד משמעית שגדי בכל מקום אומר שהמועצה היא אחת, אבל בפועל אני שומעת בין השורות, שיש פה הבדל. ואנחנו, כקהילה, רוצים לדעת אם אנחנו שבע + חוזרים, אם אנחנו חוזרים בכל מצב, כשהמדינה תגיד עוד חודש, או שההנהגה פה מתכוונת, באמירה חד משמעית להגיד שכולנו לא חוזרים כל עוד לא בטוח. בלי קשר לבית הספר, שזה כדאי בתשתיות להשקיע, כל עוד נותנים, כמו שגדי אמר.

מר גדי ירקוני: רגע.

מר ניר ים: רגע.

מר גדי ירקוני: אז זה כולם ביחד, אולי לא הבנתי...

מר ניר ים: אנחנו פה, אמנם זו תשובה שגדי צריך לתת, אבל אני לא, בואו נגיד ככה, נחסוך באמת את ההפללה, לצורך העניין. אין פה קריאה ולא תצא מפה קריאה, נקרא לזה לסירוב כזה או אחר, מועצתי, אוקיי? זה אני לא רואה לזה מקום, בסדר?

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: לא לא, אז אולי לא הבנת אותי, ניר. אני מבחינתי, אם אתה אומר שאתה... באה המועצה ואומרת – היא משפצת את בית הספר. עכשיו אמרתם – אנחנו משפצים את האופציה, את בית הספר. זה לא קשור למועד החזרה של הקהילה, וזה כבר מרגיע.

מר ניר ים: עד כאן, נכון.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: מצד שני, דיברתם פה בשני קולות, שאני לא מבינה האם אנחנו, נושבי שדה ניצן, חוזרים מחר כי יגידו לנו – יש בית ספר, אתם יכולים לחזור. למרות שהמצב הביטחוני לא רגוע.

מר ניר ים: בואו נגיד ככה, הטיעון, דקה. הטיעון לחזור או לא לחזור, אני לא

חושב שהוא קשור לבית הספר. זאת אומרת, מה שיקבע אם שדה ניצן יחזרו או לא, זו אמירה של המדינה, קודם כל, חברים – בטוח לחזור, אוקיי? בטוח לחזור.

והאמירה בטוח לחזור, כנראה גם מתלווה לזה אמירה באנדר סטייטמנט, אפשר גם לחזור לבית הספר במגן, אוקיי? זה הרעיון. ואז אנחנו אומרים, בסדר. יחזרו שדה ניצן, כי נאמר – אפשר לחזור, וגם ירצו לחזור, כי יש משקים חקלאיים ורוצים להחזיר את החיים, נגיד שכן. אבל עדיין, לא ירצו לשלוח את הילדים למגן, נתפס להם לא נוח, נתפס להם מאיים. בבקשה, יתכבדו ונפעיל במקרה הזה, נפעיל את בית ספר הבשור, אוקיי? זה הרעיון.

וזה לא אומר, חד משמעית, זה לא משדר למדינה, זה לא צריך לשדר למדינה – אנחנו מוכנים, הנה בבקשה תקראו לתושבים, לא. לא קשור. לא קשור.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אז זו אמירה חשובה ניר, וזה מבהיר הרבה דברים וזה מוריד המון לחץ.

גב' בת שבע סעד: תודה, שלומית.

מר דורון צמח: כן, שומעים אותי? הלו.

גב' בת שבע סעד: דורון, שומעים אותך מאמי, שומעים אותך.

מר דורון צמח: אוקיי. קודם כל אני רוצה להגיד לניר, אני רוצה לאחד בין הדיון הזה לבין האמירות שהיו בדיון הקודם לגבי שיתוף. אני חושב,

גב' בת שבע סעד: להשתיק, אני מבקשת להשתיק, אם לא, אני משתיקה את כולכם עכשיו. להשתיק.

מר דורון צמח: טוב, רק אותי תשאירי. טוב, אני חושב שניר וגדי, אם הייתם דואגים

לשתף אותנו, אם הייתם דואגים לדווח לנו, אם הייתם דואגים לשתף אותנו בדברים שקורים... יש פה חברי מליאה שאני לא יודע להגיד אם יש להם לבה בבטן והם רוצים לעשות דברים, ואתם, אני ניר, אני דיברתי איתך על זה כבר מתחילת כמה ימים אחרי שהתחילה המלחמה. תשתפו אותנו.

אני בטוח שאם הייתם משתפים אותנו, הדיון הזה פה היה הרבה יותר רגוע, היה הרבה יותר מכיל, וגם אני לא אתפלא אם הסעיף הזה לא יעבור, בין היתר, בגלל שאתם לא דואגים לשתף אותנו, אתם לא דואגים לגרום לנו להיות חלק מהעשייה, וכתוצאה מזה הכול מתפרץ אחת לשבועיים, כשיש

ישיבה.

עכשיו לנושא בית הספר – הנהלת בארי דנה בסוגיה הזאת. אני מוכרח לציין, אני לא הייתי בפגישה, אבל בדיבור עם המזכיר, נראה שמאוד מאוד התפלאו על הדיון מהסוג הזה, מכיוון ש... דני, אתה ממש מפריע. ממש התפלאו על הדיון מהסוג הזה, מכיוון שברור שבארי לא תחזור לשמה, וכל מה שאומרים כולם קירבה, לנו זה להתרחק עוד יותר, וזה אומר שהילדים יהיו יותר על הכבישים, גם אם זה דרך ארוכה יותר, וזה להיות יותר על הכבישים.

באיזשהו מקום הם הבינו כנראה דבר אחד, שבסופו של דבר כנראה בית ספר לא יהיה שמה, אבל יהיו עוד מבנים ממוגנים במועצה אזורית אשכול, והם אומרים – אין לנו התנגדות שזה יהיה. אבל קשה להאמין שיש שם בית ספר, זאת דעת ההנהלה, אבל הרווחנו מבנים ממוגנים ב-40 מיליון, או כמה שגדי ציין את זה.

אני, באופן אישי, ואני רוצה להגיד את דעתי – אני באופן אישי, זה היה דיון בוועדת מכרזים. דיברנו על מקום אחר, אני מבין את ההתנגדות של גדי, מקום מרוחק יותר. חצרים, או משהו בסביבה הרחוקה הזאת, לא חסרים, כי אנשים יגידו שיש מטחים על חצרים. אבל משהו מרוחק יותר. אם באמת חושבים להחזיר את מערכת בתי הספר ללימודים מלאים. לא מאמין, קשה לי להאמין, אני מקווה שאני טועה, אבל קשה לי להאמין שזה יכול להתקיים בצוחר. תודה.

מר גדי ירקוני: דורון, נראה לי שיש איזו אי הבנה קטנה.

מר דורון צמח: אוקיי.

מר גדי ירקוני: זה לא הולך להיות הבית ספר הקבוע של מועצה אזורית אשכול.

מר דורון צמח: ברור, ברור.

מר גדי ירקוני: אז בגלל זה בארי, כשהם דנו בזה, זה ברור שכשבארי יחזרו, הבית

ספר הרגיל כבר אמור לחזור לעבוד.

אנחנו מאמינים שברגע שהישובים הקדמיים יחזרו, זה סימן, והם ייקח להם לפחות חצי שנה, לא בארי, לאחרים, בגלל השיפוץ שהוא צריך לעבור, בספטמבר, או משהו כזה הבא, כבר יהיה פה מספיק ביטחון, בשביל שנוכל לחזור לבית ספר ההוא, וגם תחושת הביטחון, שזה מה שחשוב. מפני שבטוח שיש ויכוח איזה בית ספר, וכל אחד פה יש לו את עמדתו, איזה בית ספר יותר בטוח, אם הבשור, אם אם הקריה החדשה. אנחנו לא נכנסים לויכוח הזה בכלל, מפני שזה מאוד סובייקטיבי,

כל אחד ואחד.

אבל, כשכולם יחזרו ונחזור הנה להתחיל בלהפריח את המקום הזה מחדש, עם כל ה-11 יישובים, לא 11, חלק יחזרו יותר מאוחר. חלק יחזרו בהדרגה, יותר מוקדם, אז הקריה כבר תיפתח, וכמו שאנחנו אומרים, יישאר לנו בית ספר שם בבשור, לכל מיני פעילויות אחרות שנרצה במצב הרבה הרבה יותר טוב.

כל הצעד מתמקד בלבנות עכשיו משהו חדש מאפס, זה ייקח שמונה חודשים לפחות, ואז זה כבר לא ריאלי.

מר דורון צמח: לא, הבנתי את זה. וגם בארי התייחסה באספקט של בארי. בהחלט בארי אין לזה משמעות הבניה הזאת, אבל בסופו של דבר, נקבל אזור ממוגן במועצה האזורית אשכול, וסבבה.

מר ניר ים: טוב חברים, אני חושב אמרנו הרבה. אולי אמרנו...

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, כמה זמן ייקח השיפוץ? יודעים להגיד?

מר ניר ים: אני יכול להגיד ככה, אני אגיד מה היו התוכניות, בסדר? התוכניות היו כאלה, התוכניות היו לקחת את בית ספר יובלי הבשור, להכין אותו ברמה של שיפוץ, כאילו, אבל נקרא לזה ברמה גבוהה של שיפוץ, כולל כל סידורי החצר למיניהם, מגרשים, מדשאות, הכול מכל וכל. להכין אותו בסדר גודל של חודש לקליטת תלמידים. זה אומר שאנחנו יכולים לקלוט שמה סדר גודל של בין 400 ל-500 תלמידים.

תוך כך, גם להתחיל להזרים ממ"מים לבית ספר הבשור, בקצב שאפשר לייצר אותם, ואני לא עד הסוף סגור באיזה קצב אפשר לייצר אותם. אבל ככל שהם יגיעו, ככה נוכל גם להכשיר את בית ספר הבשור, לקליטת עוד סדר גודל של 400 תלמידים.

ותוך כדי זה, לבנות ליד בית ספר יובלי הבשור, בשטח שבין יובלי הבשור צפונה, עד הכביש, או עד גבול הדרך נקרא לזה ככה, זה לא ממש עד הכביש, לבנות שמה עוד מתחם של בית ספר על בסיס יביל, עם ממ"מים לקליטה של תלמידים נוספים. הכול, מה שנקרא, זוחל, אבל זוחל מהר. אפשר להגיד – רץ. אז זהו, 400/800/1200 ו-1600, זה הקצב...

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, שים לב,

מר גדי ירקוני: רגע רגע, ואנחנו לא יכולים לתת לוחות זמנים, מפני שמי שצריך לתת לוחות זמנים בגאנט מסודר הלאה, זה הקבלן. והקבלן וחברת הניהול לא נבחרו, ובגלל זה אנחנו נהיה צריכים לחכות עוד כמה ימים, עד שהם יבחרו ועד שנסגור איתם הסכם, וחלק מההסכם זה לוחות הזמנים המאוד קצובים, וגם עבודה של הרבה מאוד שעות. בגלל שהזמן פה הוא הדבר שמתקתק, הכי חשוב, שנהיה מוכנים.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אז גדי, זה מטריד אותי. זה מטריד אותי, כי מצד אחד הורדנו את ה-1.1 מהשולחן, מצד שני אנחנו מדברים על לשפץ תוך חודש. אני מקווה שמישהו פה, אני הבנתי את האמירה שלכם,

מר אריק דניאל: מה פתאום לשפץ תוך חודש?

מר דורון צמח: זה מה שנאמר בהתחלה.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: זה מה שנאמר בהתחלה, אני אומרת,

מר גדי ירקוני: היא צודקת, אבל מה הקשר?

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אני אגיד לך מה הקשר, גדי. כי כמו שאתה רוצה שאנחנו נדבר, הקשר הוא שאנחנו רוצים שאם מדברים על שיפוץ בית ספר, זה לא יהיה עושים את זה מהר תוך חודש, ועוד חודש יבואו ויחזירו אותנו הביתה בכוח.

אמרתי שלא, אני אומרת – קחו לתשומת ליבכם, אני לא פותחת לדיון, אני מציעה – קחו לתשומת ליבכם לדבר את זה לקהילה נכון, שהלחץ של לשפץ את בית הספר בתוך חודש, לא אומר שמחזירים אותם בניגוד לרצונם עוד חודש.

מר גדי ירקוני: אני אגיד את זה עוד פעם, בהכי מדויק שאפשר – בית הספר צריך לחכות לתלמידים, ולא התלמידים לבית הספר. מתי התלמידים יבואו, ואתם תבואו, ואנחנו נחזור הנה? לא יודע להגיד היום. יוליד יום.

תזכרו, אני חוזר עוד פעם ל-1.1. ה-1.1, לקחנו אותו באוקטובר. באוקטובר, כשאף אחד עוד לא הסכים לקחת שום הערכת מצב פה, לא הצבא ולא אף אחד. נתנו את הביטחון.

היום, צה"ל עוד לא עבד בדרום, כמו שאתם יודעים, הוא רק מתחיל לעבוד בדרום. להגיד מה הם לוחות הזמנים ומתי זה יקרה, אנחנו לא יודעים. להגיד למה יגיעו פה ולמה לא, אנחנו עוד לא יודעים, מבחינה ביטחונית. ובגלל זה אנחנו יודעים שהבית ספר צריך להמשיך באותו קצב שתכננו,

על מנת שגם אם הוא יעמוד חודש – חודשיים – יומיים מוכן, עדיף מאשר יקרה מצב הפוך, שהתושבים יחכו לו שבועיים. ובגלל זה הלחץ על הבית ספר הזה.

מר תמיר בוקובזה: ואם היה את ההסבר הזה, כמו שקיבלנו כמו עכשיו, ההחלטה הייתה יכולה להתקבל, אולי, לפני חמישה ימים.

מר גדי ירקוני: טוב.

מר ניר ים: אוקיי, אנחנו בואו, כדי לסגור את הפינה, אנחנו כמובן מכים על חטא, אבל אנחנו רוצים בהחלט להתקדם.

אם אני מבין נכון, למרות כל ההערות שנשמעו ובהחלט נלקחו בחשבון, והמהלך בהחלט יכול היה להתנהל אחרת, מכיל יותר, משתף יותר, אבל זה מאחורינו, אני מבין אם ככה, מתוך הדיון, שאין התנגדות. אנחנו לא פה כרגע מקבלים החלטה,

גב' סילביה גרין: אני צריכה להגיד משהו, ניר. חברי אורים הודיעו שלא יהיו בבית ספר באזור צוחר. לא יהיו שם. לא יגיעו לשם. אוקיי? אתם יכולים לעשות מה שאתם רוצים, אני לא אצביע בנושא הזה, אני נמנעת, אוקיי? תודה.

מר איתן אהרון: גם הנהלת שדה אברהם שלחה היום מכתב עמדה לגבי העניין הזה של בית הספר.

מר ניר ים: טוב. הערתה של סילביה נרשמה, הערתם של כולם נרשמה. אנחנו ברשותכם, אני מסכם את הדיון הזה במשפט אחד, על דעתה של המליאה אנחנו מתקדמים עם הכשרת בית הספר העורפי ביובלי הבשור ובבית ספר הבשור. פשוט ולעניין.

5. היבטים משפטיים להתנהלות מועצה במלחמה

מר ניר ים: אנחנו ברשותכם מתקדמים בסדר היום ל... אם אולגה כרגע רוצה לדבר על ההיבטים המשפטיים? או שאנחנו מתקדמים עם הנושאים של תב"רים.

עו"ד אולגה גונן: זה יהיה נורא קצר, שתי דקות.

מר ניר ים: מה?

- עו"ד אולגה גונן:** קצר, שתי דקות, בגדול.
- מר ניר ים:** אז בבקשה אולגה, רשות הדיבור. ישבת בשקט עד עכשיו. בבקשה.
- עו"ד אולגה גונן:** אני עדיין צרודה. טוב, בגדול, משפטיזציה במלחמה. אז באופן עקרוני, אנחנו במלחמה כל מה שקשור למנהל תקין, אז אנחנו שומרים על מנהל תקין ומתנהלים במסגרת היצריתיות הנדרשת.
- כלומר, מרבית ההתקשרויות, אלו התקשרויות שעוברות חוות דעת שלי, ובין אם זה הגדלה, ובין אם זה פטור ממכרז תחת הצלת גוף ורכוש.
- בכלל, באופן כללי, אז הגישה היא כמה שיותר לגלות שיקול דעת, כי מבחינת החוקים ומבחינת המדינה והנחיות חוזרי מנכ"ל וכי, אף אחד לא צפה את המצב הזה, אף אחד לא יודע לתת מענה לשאלות, ומרבית הדברים הם נפתרים לא על פי חוק, אלא במסגרת הפעלת שיקול דעת. זהו, קצר.
- ניר, סיימת.
- מר ניר ים:** זה היה קצר.
- עו"ד אולגה גונן:** הבטחתי קצר.
- מר ניר ים:** אוקיי, הערתך נרשמה.
- עו"ד אולגה גונן:** קצר ויעיל, כמו שאמור להיות כל הנושא של הייעוץ המשפטי במלחמה.
- מר ניר ים:** מעולה. תודה אולגה.

6. תב"רים למליאה

- מר ניר ים:** ברשותכם, ברשות בת שבע, בבקשה תעלי את הטבלאות של התב"רים.
- מר עידו ליבנה:** זה רק הקבצים.
- גב' בת שבע סעד:** אז מה אתם רוצים? זה מה שיש לי.
- מר ניר ים:** זה בסדר, תפתחי את זה בבקשה.

מר עידו ליבנה: מה שכתוב תב"רים מליאה.

מר ניר ים: מה שכתוב תב"רים.

גב' בת שבע סעד: איפה כתוב? פה תב"רים? הנה, התב"רים.

מר עידו ליבנה: אוקיי, אם זה בסדר, ברשותכם, ויש לכם את החומר, אני אשמח

להתחיל לעבור. עד שיעלה המסמך, בסדר? אם אתם מוכנים, אם זה בסדר מבחינתכם להתחיל

לעבור דרך המייל, או שאין איזו התנגדות, אני יכול להתחיל לעבור?

(מדברים ביחד – תיאומים טכניים)

מר עידו ליבנה: במהלך רוב ... בסדר, תשאירו את זה, בסדר? רוב התקציבים זה

תקציבים שהגיעו במהלך הלחימה. חלקם, יש פה עוד איזה 2-3 טעויות סופר, אבל זה, כמו שניר

אמר, תוך כדי הלחץ של העבודה, אנחנו נתקן אותן כמובן בהגשה.

רוב התקציבים זה תקציבים שהגיעו במהלך הלחימה, גם על ידי משרד הביטחון, ומשרדי הממשלה

השונים. כמו שאתם מבינים חלקם היו לביצוע מיידי, כמו שאתם רואים את התב"ר הראשון, מה

שנקרא להשלים עבודה. אני עובר עליהם בכללי:

אבשלום, שיקום גדר ביטחון, הרשאה של משרד הביטחון, מימון מלא.

הרחבה של מחסן חירום – מועצה אזורית אשכול, כתוב פיס אבל זה פנים, הרשאה שהגיעה,

התחייבות לביצוע.

מימון, אני עכשיו הולך ל-1431, וקצת תגללו למטה, כדי שתראו את כולו. בת שבע? בת שבע? בסדר.

מענקים של מפעל הפיס בכמה מנות, אתם רואים, יש מנות נוספות, יחד עם הקרן לידידות, גייסו

סכומים שבעיקר לטובת האוכלוסייה, טיפה לטובת הפינוי ורווחה, שנוכל לסייע ברווחה.

הסכומים האלה, בסוף, מצטברים ל-3.7 מיליון ₪, כסף מלחמתי, בחלקו כבר מה שנקרא, אנחנו

נערכים לביצוע. עוד למטה, בת שבע? עוד טיפה, אוקיי.

1432 – כרם שלום – זה פרויקט ישן שכבר רץ, אבל התב"ר הנפרד התקבל בהרשאה נפרדת. משרד

השיכון – 100,000 ₪. אנחנו, בואו נגיד שאת ההתחלה להציב ומתי, היא כמובן תלויה במלחמה, אבל

ההרשאה כבר הגיעה.

1433 – גם, זה פרויקט שהתחלנו, זה הפרויקט כמעט היחידי שיש בו, מה שנקרא, הוא חייב מאציינג.

קיבלנו את ההרשאה לפני המלחמה. אנחנו כבר אומרים, חלק מההרשאות שקיבלנו לפני המלחמה,

אנחנו מה שניתן להשתמש בצרכים, לצורך השיקום – נצטרך, חלק מהם אנחנו עושים מאמצים, מה שנקרא, שיתנו לנו לייעד אותם מחדש... אבל כדי להתחיל לרוץ על הפרויקטים, להכין אותם ולקבל את כל האישורים כדי לא להתעכב, אנחנו כבר מאשרים אותם. אז יש פה 23,000 ש"ח מקרנות מועצה. תב"ר 1434 – משרד הביטחון – מאוד דומה, שיקומים ותיקונים של גדרות התאורה וגדרות הביטחון, מימון מלא של משרד הביטחון.

1435 – תב"ר של משרד נגב – גליל – העלאה של המימון שלהם לטובת הקהילות, בשיקום קהילות, מנוהל על ידי אסטרטגיה.

1436 – אותו הדבר, פגיעות בגדרות הביטחון בעקבות המצב. חלק כבר הגיעו הרשאות, חלק תוך כדי יגיע, וחלק יגיע ממס רכוש. רק שתכירו את איך אנחנו מממנים את השיקום של הגדרות. אנחנו לא מדברים פה על הגדרות החדשות ועל תקני הבטיחות החדשים, זה רק כדי להחזיר את המצב לקדמותו, אלא שבשלב הזה ניתן, מה שנקרא, לתת ביטחון ליישובים, או מה שנדרש כרגע ביישובים. 1437 – הרשאה נפרדת – הסתדרות ציונית, חוסן קהילתי, על אותו הדבר. אגף אסטרטגיה ינהל אותו, 500,000 ש"ח.

סופה – זה תב"ר ישן שכבר בעבודה, אנחנו עושים בו תיקונים או הגדלה. משרד השיכון, תוספת של 310 אלף ש"ח, מעדכן את התב"ר הזה ל-1.4 מיליון ש"ח.

צוחר – אני רק אסביר, רובכם מכירים את התב"ר, כמו שאתם רואים הוא טיפה יותר ישן. בפרוטוקולים שעברו למשרד הפנים, הייתה שם איזו טעות סופר, נשמט הרישום של משרד הפנים. הפקידות מחייבת שהכול יהיה רשום כמו שצריך, אז אנחנו רושמים את זה כמו שצריך. מי שזוכר, זה תב"ר שכבר אושר.

גם אותו אנחנו כנראה, או נשלב בבית הספר הישן, או שנסב אותו לטובת הצרכים של שיקום המועצה.

מכאן ולמטה, אני רק אעבור עליהם מהר, אבל שתכירו. בת שבע, עוד למטה. בת שבע, עוד גלילה? בת שבע?

חולית זה תב"ר שנסגר, שולמו כל החשבונות. מבטחים, גם בגן, תב"ר נסגר, הכספים שולמו, מאוזן.

1278 – שיפוץ משרדי חוגים – זה המרכז הקהילתי, ממש חודש לפני המלחמה סיימנו אותו.

שיפוץ אולם סביון – דקה לפני החגים סיימנו את הפרויקט הזה.

עיצוב מרחבי למידה, גם סגירה, התקבל הכסף, זה פרויקט ישן.

1339 – כנ"ל.

עיצוב מרחבי למידה – 1349 – אני חייב להגיד שהמלחמה גם עזרה לנו לסגור את הבאת הכספים, בסדר?

החלפת דשא ב-1395 – קצת נחתך, אנחנו עושים עוד פעם, מול משרד הפנים עבודה, לאפשר לנו להשתמש בכסף למטרות שאנחנו רוצים בשיקום. ואנחנו רק מעדכנים על זה.

זהו, למטה לדעתי זה אחרון, בת שבע תבדקי שאני לא טועה. זהו, זה תב"ר אחרון.

אני כבר אומר, אנחנו, יש תב"רים או הרשאות שמגיעות תוך כדי לחימה, ויש דברים שצריך לבצע מיד, כמו ביטחון, ועם זה אנחנו לא מחכים. אם יש התנגדות, אז אני, או ... בהעברה, נשמח לשמוע.

אם לא, נוכל לעבור הלאה. אין? אז אנחנו ממשיכים, ניר.

מר ניר ים: כן, אז אני חוזר עוד פעם על השאלה של עידו, אם יש מישהו שמתנגד

לאישור אחד מהתב"רים שצורפו, בבקשה שיגיד, נחזור אליו ונפרט אם צריך. ואם לא, אנחנו...

גב' סילביה גרין: אני רק רוצה לבקש פירוט, כמה כסף נשאר ב... מכל התב"רים, מה

נשאר פתוח ומה נשאר סגור.

מר עידו ליבנה: אני צריך שתדייקי לי את השאלה. זה תב"רים חדשים, חלקם כבר

בוצעו, כמו תיקון הגדרות, אבל זה צריך להיות ולהגיד באופן כנה, לא חיכינו למליאה כדי לתקן את הגדרות. אבל מה השאלה?

גב' סילביה גרין: אני מדברת מבחינת התב"רים הישנים, כמה כסף הוצא ולא חזר

עדיין לקופת המועצה?

מר עידו ליבנה: זה צריך להכין את הדו"ח הזה, אין לי את המידע הזה בעל פה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את התב"רים כפי שפורטו לעיל

7. ארנונה חרבות ברזל

מר ניר ים: טוב. הנושא הבא, בת שבע, אם את יכולה להעלות את מה שנקרא

ארנונה חרבות ברזל, וזה דבר שיוסבר, חלקו אני מניח על ידי עידו, חלקו על ידי אולגה.
(תיאומים טכניים)

מר ניר ים: מה שאני מבקש מעידו, או מאולגה, זה קודם כל לתת לנו את העקרונות, ואחר כך אם צריך, נרד לפרטים. אבל קודם כל, את התמונה הרחבה.

מר עידו ליבנה: בסדר. התמונה הרחבה, אנחנו בערך בשבוע, או 20 יום אחרי תחילת המלחמה, אנחנו כדי להקל על התושבים שפונו מבתיהם, והעסקים שנסגרו בצו האלוף, הודענו לכל תושבי המועצה, שאנחנו מקפיאים את גביית הארנונה, ואת העיקולים למי שהיו חובות, על מנת לאפשר להם לקבל את המענקים ולהתנהל, לפחות בשבועות הראשונים בצורה יותר קלה במלונות, אם ניתן להגדיר את זה בצורה כזאת. ועם זה התקדמנו לאורך השבועות מתחילת המלחמה.

אני שם את זה שנייה בצד, אני אומר משהו לגבי הארנונה. ארנונה זה מס, מי שקובע את התקנות שלו, מה מותר ומה אסור, זה שר הפנים ושר האוצר, הם קובעים את התקנות. אנחנו לא שינינו את ההנחיות עד שקיבלנו אחד, את התקנות ממשרד הפנים, 2 – עשינו בירור על מנת לברר שאנחנו, מה שניתן להשיג לטובת אשכול ניתן להשיג, בשלב הזה, והמצב הוא כרגע, חוקית, היום הוא כך – תושבי אשכול, וצירפנו לדף הזה את רשימת היישובים שגרים באשכול. זכאים לפטור מארנונה, כרגע אנחנו מסתכלים עד סוף שנת 2023 לפטור מארנונה על בתי המגורים שלהם. בלבד. נכסי המגורים וזכאים לפטור. עוד מעט נדייק, אם יהיו שאלות.

לגבי אנשים שמחזיקים בנכסים מסחריים, עסקים, מה שמוגדר בצו המיסים, הפטור הזה לא חל עליהם, ומתוך העמדה של המדינה, שהם מגישים למדינה, למס רכוש, את אובדן ההכנסות שלהם, בתוך זה מצהירים על ההוצאות שלהם, כפי שחלק מהיישובים, וחלק מהעסקים כבר ביקשו מאיתנו את השומות, כדי להצהיר על שומות הארנונה שלהם כהוצאה, והם מקבלים את זה במס, דרך מס רכוש, בפיצוי העקיף, מקבלים את ההוצאות האלה. המצב החוקי כרגע,

גב' סילביה גרין: לכל האנשים במועצה? כולם?

מר עידו ליבנה: מה זה? לכלל יישובים,

גב' סילביה גרין: לכולם?

מר עידו ליבנה: כן.

- גב' סילביה גרין:** לכל היישובים.
- מר עידו ליבנה:** לכלל יישובי המועצה, אין פטור לעסקים.
- גב' סילביה גרין:** תודה.
- מר עידו ליבנה:** במצב החוקי היום, שאנחנו צריכים לבצע את הגבייה, או העסקים צריכים לבצע את התשלום, עד סוף השנה, גם בנושא היתרה, אני לא נכנס לנושא של מס רכוש, אבל עסקים שיש להם הנחות כאלה ואחרות, מי שיש לו את ה-39%, או הנחה אחרת לעסק, על מנת לשמור על ההנחה, הוא חייב לשלם עד ה-31.12 את הכסף.
- אנחנו, החל מהשבוע ושבוע הבא, אנחנו נכנס להודעות מסודרות לעסקים, רובם לא נמצאים בכתובות המקוריות. אנחנו נעשה את זה טלפונית, וכמובן הודעה מסודרת בדוברות המועצה, בשאיפה להגיע לכולם. יש כאלה שהגישו באיחור, והם חייבים לשלם לפני, ואנחנו חייבים להשלים את התהליך הזה עד ה-31.12. עכשיו, אם יש שאלות, זה הזמן. אולגה, אם יש עוד הבהרה שצריך לתת?
- מר אדוארד קוברסקי:** עידו, מי שמשלם מראש את כל הארנונה?
- מר עידו ליבנה:** מי ששילם מראש את הארנונה על מה, על העסק?
- מר אדוארד קוברסקי:** על המגורים.
- מר עידו ליבנה:** על המגורים. מי ששילם,
- מר אדוארד קוברסקי:** אבוד לו?
- מר עידו ליבנה:** לא. מי ששילם מראש את הארנונה על המגורים, אנחנו, זה גם עניין של לוחות זמנים ויכולת שלנו לטפל, אנחנו נעשה את הזיכוי. ביקשנו כבר מהמחשוב, מהחברה שעושה לנו חישוב ארנונה להכין לנו את הזיכויים, אנחנו ככל הנראה נתקשה להשלים את כל הזיכויים עד ה-31.12, אבל אנחנו נשלים את הזיכויים למי ששילם מראש. שאלות? מענות בנושא? הבהרות?
- מר ניר ים:** הסתייגויות? תראו, בגדול זה משהו שהמועצה אמורה לאשר אותה, לתמוך בזה. אז בהיעדר הסתייגויות, אנחנו מאשרים את ה...

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את ארנונה חרבות ברזל

- גב' בת שבע סעד:** עידו, אפשר לסגור את המסמך?
מר עידו ליבנה: כן.
מר ניר ים: ואז לפתוח לנו בבקשה את המסמך על המענקים.
גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, יש לי שאלה קטנה, אני רואה שיש פה את כל יישובי המועצה, בלי קשר למרחק בארנונה?
מר עידו ליבנה: לא, יש, היישובים שלא נכללו ב... היישובים שלא נכנסו... (מדברים ביחד)
מר עידו ליבנה: רק לידיעה, היישובים שלא נכללו בתקנות על ידי שר הפנים, הם אורים, צאלים וגבולות. זה ה...
גב' סילביה גרין: שוב ושוב.
גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אז זה אומר, אז ההחזר הזה הוא ממשרד הפנים, וזה אומר שבתקנות כרגע שאר היישובים אושרו? אני קצת מבולבלת.
מר עידו ליבנה: כן, שאר היישובים אושרו. את תראו, נשלח לכם במייל. לא יודע אם המייל שלך כבר אצל ניר, שלומית, אבל הועבר במייל, יש את המכתב ואנחנו נוציא על זה הודעת דוברות.
גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אז זה אומר שהיישובים האלה שאושרו, ואני מקווה שגם השלושה האחרים יצטרפו, יכנסו להנחות ארנונה שניתנו בעבר?
מר עידו ליבנה: לא לא, זה לא קשור להנחות, אנחנו מדברים כרגע על פטור בתקופה הנוכחית. אין פה אמירה כזאת או אחרת, או קביעה כזאת או אחרת שזה משרד הפנים. לא לגבי שנת 24, ולא... בגלל זה אני אומר, כרגע הפטור, יש פטור למגורים על התקופה הנוכחית, עד סוף השנה. זה לא אומר עד 24 אם יהיה פטור, וזה לא אומר אם תהיה הנחת ארנונה כזאת או אחרת ליישובים. זה מה שנקרא תקנות לנושא הספציפי הזה, בתקופת הפינוי.
מר תמיר בוקובזה: הפטור הזה הוא בשיפוי של המדינה? או שזה על תקציב המועצה?
מר עידו ליבנה: קיימת התחייבות של משרד הפנים לשפות את הרשויות על אובדן ההכנסה. בסדר? טוב, אפשר להמשיך הלאה.

8. מענקים ומקדמות ליישובים

- מר ניר ים:** אוקיי, אנחנו מדברים על הצעת החלטה למענקים ומקדמות,
- מר עידו ליבנה:** טוב, תגיד ואז אני.
- מר ניר ים:** לא, אני אתן לך.
- מר עידו ליבנה:** אז אני רק, בת שבע, אני אבקש רגע להעלות את המכתב של מנהלת תקומה, כדי שנוכל להתחיל משם את ההסבר בצורה מסודרת.
(תיאומים טכניים)
- מר עידו ליבנה:** מנהלת תקומה, נכון לסוף נובמבר, אנחנו קיבלנו את הכסף ממש בתחילת דצמבר, אבל סוף נובמבר הודיע לנו על ההעברה של סך הכול 60 מיליון ש"ח, כאשר כמו שאתם רואים, היא רשמה 43 מיליון, אני לא נוגע שנייה במה שאחרי הנקודה, 43 מיליון צבעו באופן ישיר ליישובים, 17 מיליון על המועצה, כשיש מכתב מקדים על ה-7, אנחנו קיבלנו עכשיו 10 ו-7 קודם. קיבלנו את זה בשתי מנות.
- על ה-7 מיליון, יש הודעה של מינהלת תקומה שהיא מאפשרת להעביר את זה ליישובים, על פי החלטה של הרשות. אני לא נכנס פה כרגע להחלטות, זה יועבר אליכם גם בצורה מסודרת. עוד למטה, יש פה הסבר.
- חלוקת הכסף, אנחנו עוד מעט נראה את זה בטבלאות, נעשית לפי מענק דיפרנציאלי, לפי נוסחה שמנהלת תקומה קבעה אותו. היה שיח מוקדם, גם בין הרשויות למינהלת, אבל בסוף זו החלטה שלהם. הם קבעו את המקדמים לגודל, מקדמים לקוטן, התחשבות בילדים וקשישים, זו הנוסחה שהם פועלים על פיה.
- מר אריק דניאל:** רגע רגע, תתעכב רגע על מטרות המענקים האלה.
- מר גדי ירקוני:** מה שאתה רוצה.
- מר עידו ליבנה:** רגע, יש כותרת של מטרות – בגדול, בסדר? אנחנו בלי להיכנס, וגם עם שיחות שלנו עם אנשי התקציבים שלהם. המטרה היא בכל ה... המוניציפאליים, מחוסן ועד צרכים מוניציפאליים אחרים של היישובים, אני רץ מהפגות וכיוצא באלה, כדי לאפשר ליישובים, לא, אני

אגיד את זה בצורה מאוד ברורה, בהתחלה זה היה כדי לא לקרוס מעצירת הכנסות, ובשלב זה, זה לאפשר לכם ביישובים, לתת שירותים נוספים, גם כשאנחנו נמצאים רחוקים. זאת אומרת, גם להחזיק את היישוב שנמצא כרגע במועצה, ודורש תחזוקה והפעלה, וגם לקהילות שנמצאות במלונות.

אני חייב להגיד גם לטובה, גם לקהילות, יש הרבה קהילות שלקחו על עצמן משימות, והן נותנות שירותים נוספים לקהילה שלהם במלונות וזה מבורך. והמטרה של הכסף, שמעבר למאמצי המועצה לתת מענה, גם היישובים, ידעו להתאים את המענים הנקודתיים לקהילות שלהם, ולתת פתרונות נוספים ומענים נוספים לקהילות שהם נמצאים. זה הבגדול. בגלל זה גם ההגדרה היא מאוד מאוד כללית.

בואי נרד למטה לטבלאות, ואחרי זה להחלטה. דנו למעשה, כרגע, באשכול, נותרו לנו שתי קבוצות יישובים שתחת מנהלת תקומה, וקבוצה שלישית שאינה במנהלת תקומה, תשעה יישובים. ישובי 950 – זו החלטת ממשלה, נכון גדי? אם אני זוכר נכון, אני לא זוכר מי המצביע עליה,

מר גדי ירקוני: כן כן.

מר עידו ליבנה: נמצאים 11 יישובים ב-2-0, קיבלו בפעימה ראשונה שני מיליון, מנהלת תקומה מבקשת מאיתנו, או מורה לנו למעשה, במכתב שאנחנו חתומים עליו, להעביר להם את ההשלמה.

אם אני לוקח סתם, לצורך העניין את רעים, שהוא האחרון, קיבלו שני מיליון, על פי הנוסחאות של תקומה והתחשיבים שלהם, הם מבקשים להעביר להם עוד 591 אלף. ישובי, הקבוצה השנייה ישובי...

מר גדי ירקוני: בזה אסור לנו לגעת.

מר עידו ליבנה: אנחנו לא נוגעים בזה. יישובי, אני אגיד, כן אני אתן פה מקדמה, שאנחנו נמצאים בתהליך כולל מול תמונה לנסות, או פועלים בכל הכלים שיש לנו, להכניס את כל יישובי המועצה תחת מנהלת תקומה, על מנת שכל היישובים יוכלו לקבל מענים. אנחנו עוד לא יודעים מה יהיו כל המענים של מינהלת תקומה, אבל אנחנו מבינים שכדי לתת שיקום נכון למועצה, אנחנו רוצים להכניס את כולם תחת תקומה, ולאפשר יותר פיתרונות, או סל פתרונות יותר רחב ליישובים במועצה.

ולכן, גם אחרי המענק הראשון המשכנו ללחוץ, זו הייתה אמירה דאז של מינהלת תקומה, שהם עושים את המאמצים. מה שאנחנו רואים פה, במענק השני, זו בעצם ההתקדמות של המאמצים. הכניסו עוד קבוצה של יישובים, ישובי 462 שאינם 950, זו הגדרה שלהם, כי יש פה חפיפה בין ההחלטות.

אני שם את זה על השולחן, אנחנו המועצה, כדי שהיישובים במועצה לא ייחנקו, וכל היישובים שאינם ב-11 הראשונים, 21, נתנו מקדמה של 500 אלף ₪ מתוך ה-7 מיליון שקיבלנו מתקומה, ועוד 3.5 מיליון ₪ מהתרומות שנתרמו לטובת יישובי המועצה. גייסנו את הסכום, וחילקנו ל-21 היישובים, זה היה במנה הראשונה.

בשלב הזה, נכון להיום, מינהלת תקומה הכניסה עוד 12 יישובים, והסכום, אני מסתכל כרגע על אבשלום, כדי שכולנו נדבר על אותו אחד, הסכום הכולל הוא 1,226,000. זה הסכום שאבשלום אמורים לקבל, כאשר הם מתחת מנהלת תקומה.

אנחנו ניגע במקדמות, כשנדון במסמך הזה, במסמך ההצעה. האם כולם ברור להם מה הסכומים שאנחנו מסתכלים עליהם בטבלה? אבשלום 1,226,000, דקל סך הכול הסכום – מקדמה ומה שהמנהלת מעבירים 1,364,000 וכן הלאה וכן הלאה. נעבור, בת שבע, אני מבקש לחזור להצעת ההחלטה.

מר תמיר בוקובזה: עידו, שנייה רק שיהיה ברור לי לפחות, העמודה השמאלית, היא בסוף הסכום שהיישובים מקבלים?

מר עידו ליבנה: כן.

מר תמיר בוקובזה: וכל השאר, איך הם מקבלים? בפעילות?

מר עידו ליבנה: העמודה השמאלית זה מה שמנהלת תקומה אומרת – זה הסכום שאנחנו רוצים שבסופו של דבר, מקדמות לא מקדמות, אבל שינחת בסוף ההעברה השנייה, בחשבון היישוב. עכשיו לנושא להחלטה, תעלי לנו אותו רק.

מר אדוארד קוברסקי: עידו, עידו,

מר גדי ירקוני: רק כסף.

מר אדוארד קוברסקי: רגע. זה רק לקהילה, לא לשיקום? או...

מר גדי ירקוני: זה למה שאתה רוצה.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, יש פה, מה המטרה?

מר עידו ליבנה: הצעת ההחלטה שלנו היא כזאת – אנחנו רואים לנכון לפעול בצורה

הבאה: יישובים, מתוך ה-12, כל פעם אני מזכיר, 12 זו הקבוצה השנייה שקיבלו מקדמה, לקזז את זה מההעברה, זאת אומרת, שהם לא יקבלו עוד 1,200,000 ועוד 500,000, יקבלו רק את המיליון מאתיים, אם אתם זוכרים על אבשלוס, שהיה מספר אחד במסמך.

האיגום הזה, יאפשר לנו איגום של 6 מיליון ש"ח, כי זה 12 יישובים כפול 500 אלף, זה שישה מיליון. את השישה מיליון הנותרים, אנחנו עשינו חישוב על פי הנוסחה של תקומה, אפשר לרדת עד הסוף כי זו הטבלה האחרונה. עוד עוד עוד עוד, עוד אחת.

6 מיליון, הזנו לתוך הנוסחה של תקומה, ולמעשה, אנחנו משלימים מהם, לדוגמא של צוחר, שקיבל מקדמה אחת של 500 אלף, משלימים לו עוד 798 אלף, שבסך הכול יהיה לו 1,298,000, הנוסחה, זו מקדמה של המועצה ליישוב. זו ההחלטה. אני לא עובר כרגע על כל המספרים וכל היישובים, אבל זה נוסח ההחלטה. ניר, דיון חופשי, או...?

מר ניר ים: לא, בגדול בוא נראה בקווים כלליים. יש לנו, אם אתם זוכרים בטבלה

למעלה, קבוצה של 11 יישובים, שמקבלים סדרי גודל של שני מיליון פלוס קצת, שזה בהנחיית תקומה, זה כסף שכמובן אסור לנו לגעת בו.

אחר כך מגיעה קבוצה של 12 יישובים ומינהלת תקומה מנחה אותנו להעביר להם משהו בסדרי גודל של מיליון וקצת, מיליון מאה, מיליון מאתיים, כמה שקבעו לנו. ונשארנו בשורה התחתונה, עם תשעה יישובים, כשלמעשה מינהלת תקומה לא מעבירה לנו כסף בעבורם, בשלב זה, ולא מנחה אותנו להעביר...

מר שמיל בלברמן: אז מאיפה הכסף, ניר? לקבוצה הזאת?

מר ניר ים: רגע.

מר שמיל בלברמן: לקבוצה האחרונה הזאת של צוחר.

מר ניר ים: תיכף נסביר מאיפה הכסף. ופה אנחנו מדברים, כרגע, בשלב הזה, על

יוזמה של המועצה לבוא ולהשוות אותם בסדרי גודל, לאותה קבוצה קודמת, של קבוצת ה-12, ותוך כדי כך ללחוץ על תקומה כן להעביר כסף עבורם, אבל עד כה, תקומה לא העבירו. מאיפה הכסף?

יסביר לנו עידו.

מר עידו ליבנה: הכסף הוא משתי מנות שונות, כמו שאמרתי, רצתי על זה מהר, 7

מיליון ש"ח, זו ההעברה הראשונה של תקומה, שבמסמך ההעברה, זו ההעברה הקודמת, מדצמבר ומהלך נובמבר, הם אישרו לנו לעשות שימוש לטובת היישובים. זה השבעה מיליון.

וה-3.5 מיליון החסרים, כי אתם מסתכלים כרגע, סך הכול מה שאנחנו מעבירים לאותם 11 יישובים, סליחה, תשעה יישובים, ההשלמה היא מתוך תרומות שהמועצה גייסה, דרך העמותה, לטובת היישובים, 3.5 מיליון. סך הכול, בשתי המנות היישובים יקבלו 10.5 מיליון.

מר ניר ים: שאלות? הערות? מחיאות כפיים? משהו.

מר עידו ליבנה: כן.

מר תמיר בוקובזה: מחיאות כפיים סוערות. בסוף, אם אני מבין, שנייה רגע, אם אני מבין

נכון בסוף, יש בסוף שתי קבוצות יישובים, אחת, הראשונה, תשע מאות משהו שאמרתי, שהם שני המיליון וההוראות של תקומה, והשנייה – זו הקבוצה שבעצם המועצה הוסיפה אליה את היישובים, וכולם יקבלו סכום דומה, פחות או יותר, לא יודע, ראיתי שם כל מיני סכומים, אבל פלוס מינוס. הבנתי נכון?

מר עידו ליבנה: שלוש קבוצות. שתי הקבוצות הראשונות בהוראה ישירה של תקומה

להעברת הכסף, והקבוצה השלישית, של התשעה יישובים, זה בהחלטה של המליאה כרגע, שאנחנו מעבירים את הכסף, על מנת שהם יוכלו לתפקד כמו כל שאר היישובים.

מר תמיר בוקובזה: מצוין. הקבוצה השלישית מקבלת בערך את אותו סכום כמו השנייה.

אני צודק? אני הבנתי נכון?

מר עידו ליבנה: הכי במקורב.

מר גדי ירקוני: זו מקדמה.

מר עידו ליבנה: זו מקדמה, והכי במקורב שהצלחנו ליצור, באמצעות הנוסחאות של

תקומה.

מר ניר ים: את הנקודה הזאת אנחנו רוצים שהיא תהיה ברורה, וגם כמובן שהיא

נרשמת בתמלול.

תראו, הקבוצה השלישית זו קבוצה שמקבלת עכשיו מאוד דומה לקבוצה השנייה, אבל ההגדרה היא

'מקדמה'. המקדמה הזאת, דינה אחת משלוש, או שהיא נלקחת בחזרה בסיטואציה מסוימת, שכמובן המליאה צריכה להחליט עליה, או שהיא הופכת למענק, וגם זה יגיע אם היה וכן, להחלטת המליאה. או שתקומה משפה אותה במלואה, או בחלקה. כרגע אבל, זה מונח כמקדמה. כמו שאמרתי, יכול מאוד להיות שתידרש החלטה נוספת של המליאה להפוך את זה למענק, למשל.

מר תמיר בוקובזה: אבל לא יכולה להיות החלטה של תקומה שהם צריכים להחזיר. זאת אומרת, המליאה נגיד, לצורך העניין...

מר ניר ים: לא לא,

מר תמיר בוקובזה: יכולה להגיד שהם יחזירו...

מר ניר ים: ההחלטה היחידה של תקומה, היא האם הם משפים אותנו על זה, במלוא הסכום או בחלקו, או בכלל לא.

מר תמיר בוקובזה: הבנתי. מצוין. זאת אומרת, היישובים לא יפגעו מבחוך, אלא תיאורטית על ידי החלטת מליאה, אבל אני לא מכניס את זה בכלל לשיקול.

מר ניר ים: אני מניח שהמליאה, שתעשה שיקול דעת, לא תחליט למשוך את זה בחזרה.

מר תמיר בוקובזה: ברור, ברור, ברור.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: אני חושבת שזו אמירה חשובה של המועצה וכל הכבוד. ואני שמחה על החשיבה הזאת, להשוות, זה מתיישר עם האמירה שכולנו מועצה אחת, ואני מקווה שבקרוב תהיה החלטה, כמו שצריך.

מר אריק דניאל: שאלה, אני מתנצל, או שהשעה מאוחרת, או שאני לא הייתי מספיק ערני. עדיין לא ברור לי מה הייעוד של הכספים האלה. אני אשמח אם מישהו ייתן לי איזו דוגמא, של שימוש בכספים כאלה.

ו-2- יש איזה מנגנון בקרה על הכספים האלה שמועברים? יש פה סכומים ענקיים, כשאנחנו מדברים על תקציב של ועד מקומי, אז אנחנו עוד איכשהו יודעים על מה אנחנו מדברים. אבל הכספים האלה, כרגע, מישהו יפקח על זה באיזושהי צורה?

מר עידו ליבנה: אני אגיד ככה – מינהלת תקומה לא קבעו מנגנון בקרה, בסדר? הם כן

דרשו, לצורך העניין, שזה ינוהל על ידי גזבר היישוב, או מנהל הכספים של היישוב, בחתימתו על פי הנהלים שהיישוב יוציא בהם כסף, ושתהיה יכולת מעקב.

אנחנו אומרים, תשמעו – ברמת ועד, מה שלוועד מותר להוציא עליו, תקין. רוצים לשקם את הדשא בכניסה? סתם, אני אקח מיישוב שלא תחת מינהלת ואומר – לא רוצה לחכות אם אני אכנס או לא. הרסו לי את הדשא בכניסה, אני רוצה לשקם את הכניסה, ניתן. רוצים לעשות על האש לילדי י"ב לגיבוש, או לרבש"צים? ערב הוקרה? ניתן. זה המנעד שאנחנו בדרך כלל מתייחסים אליו, צריך לשלם את החשמל את תאורת הרחוב ביישוב צוחר, ניתן לעשות את זה עם הכסף הזה.

מר גדי ירקוני: גם הפגות פה ניתן.

מר עידו ליבנה: כן כן, אמרתי, הפגות, על האש, כל מה שזה. הפגות יישוביות, ברמת היישוב, אנחנו ממליצים ותומכים אפילו שזה יהיה, כדי לאפשר ליישובים להתגבש ולשמור על הייחוד הקהילתי.

עו"ד אולגה גונן: אני רק רוצה להוסיף משהו, שהמנהלת גם במסגרת החלטת הממשלה שמתייחסת למנהלת עצמה, וגם הכספים שמועברים על ידי המנהלת, הם לא פטורים מכללים מנהל תקין ומכרזים והתקשרויות על פי דין. חשוב לדעת את זה.

כלומר, שהיועץ המשפטי של הוועד, של האגודה, במידה וזה יוצא מהוועד, אז כמובן שזה כפוף, זהה לדיני המועצה. אם זה יהיה מהאגודה, אז זה בהתאם לנהלים הפנימיים של האגודה. חשוב לציין.

מר איתן אהרון: וגם הכספים האלה בטח לא פטורים ממס. שזאת צרה בפני עצמה.

מר עידו ליבנה: תראה, ועד לא משלם מס.

מר גדי ירקוני: לא. לא סליחה,

מר עידו ליבנה: גדי עונה... בסדר? ייעוד הכספים הוא מוניציפאלי, והעיקרון הוא שהוועד יעשה בו שימוש. הוועד יש לו פטור ממס מובנה.

מר אריק דניאל: אני בכל זאת הייתי מציע שלמענקים האלה יתלווה איזשהו מסמך

לוועדים, שיבהיר בצורה קצת יותר מסודרת מה הייעוד שלהם, שלא תהיה איזו זליגת כספים לכל מיני דברים שהם לא, לא משרתים את העניין, בלשון המעטה.

- מר עידו ליבנה:** אם זו דעה רחבה, אנחנו נאמץ אותה.
- מר גדי ירקוני:** למה לנו להגיד ליישובים מה לעשות עם הכסף?
- דובר:** בדיוק, אתה תגיד לכל ועד מה לעשות? נו באמת.
- מר אריק דניאל:** אני לא אגיד מה לעשות, אבל אולי כדאי להגיד מה לא לעשות.
- מר ניר ים:** דקה. אני חושב, במסמך דרך אגב, וזה אתה היית, אריק, שהחזרת אותנו לסעיף 4.
- מר אריק דניאל:** כן.
- מר ניר ים:** שבו נאמר מה מטרות הסכומים האלה. אז בהחלט יועבר ליישובים, לידיעה. קחו, זה הכסף ואלה המטרות. אתה רוצה? נחזור למסמך הזה, אבל די כתוב שם מה... זה לא פה, זה בדף של המנהלת, נכון. הכוונה מאוד ברורה שם, וזה יועבר ליישובים יחד עם הכסף.
- מר אריק דניאל:** טוב, בסדר גמור.
- מר גדי ירקוני:** אני חושב ...
- מר ניר ים:** כן, חברים יקרים? אני, השעה מאוחרת, אני נהנית, אני חייב להודות. אני מקווה שגם אתם. ונשוב וניפגש.
- מר גדי ירקוני:** תודה רבה.
- מר חנניה אוקרט:** אני רוצה לברך את כל העושים במלאכה.

ריכוז החלטות

2. אישור פרוטוקול מליאה 2023#13 מיום 2.11.23 על בסיס תמלול

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול מליאה 2023#13 מיום 2.11.23 על בסיס תמלול

6. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את התב"רים כפי שפורטו לעיל

7. ארנונה חרבות ברזל

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את ארנונה חרבות ברזל

גדי ירקוני
ראש המועצה

אושר בתאריך: 18/12/23

ניר ים
מנכ"ל המועצה